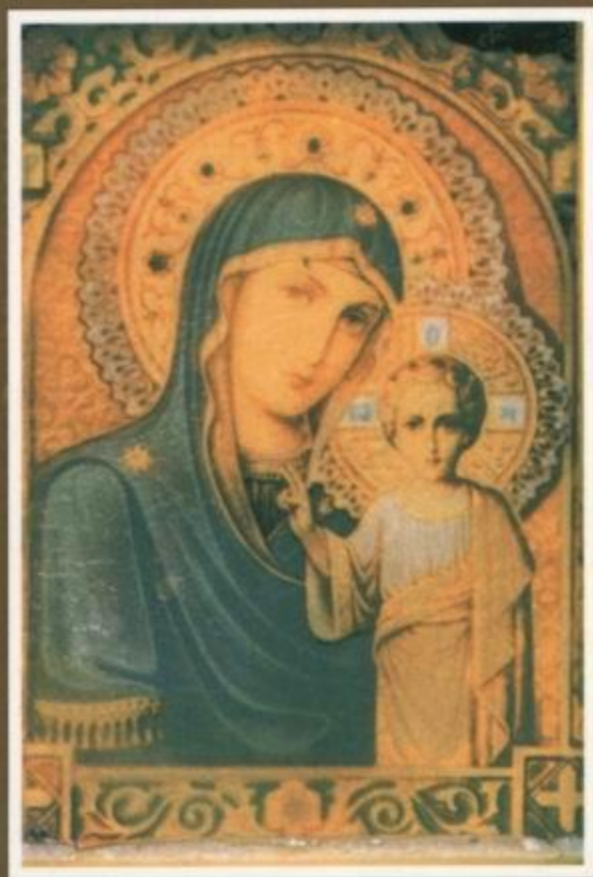

Christian Ravaz

A DAMASZKUSZI IKON

René Laurentin előszavával

KÉT SZÍV KIADÓ

TARTALOMJEGYZÉK

Előszó	5
1. FEJEZET	
Mire jó ez az olaj?	
Az egyszerű fiatalasszony	15
Az első látogatók	21
Az Egyház és a rendőrség látogatása	23
2. FEJEZET	
Soufanieh két oszlopa	
Elias Zahlaoui atya	29
Malouli atya	33
Soufanieh két oszlopa	35
3. FEJEZET	
A gyógyulások	
Az első gyógyulás, amelyet a soufanieh-i olajnak tulajdonítanak	37
Az első gyógyulás Soufanieh-ben	39
A második gyógyulás	41
További gyógyulások	42
4. FEJEZET	
Az első jelenések	
A Szent Szűz első látogatása	49
Szűz Mária üzenetet ad Myrnának	50
5. FEJEZET	
Az ikon átszállítása a Szent Kereszt templomba	
Myrna és Nicolas találkozása a pátriárkával	53
A harmadik jelenés	57
Az ikon átszállítása	57
Az ikon visszatérése	58
Újabb gyógyulás	59
Az ötödik jelenés	62
6. FEJEZET	
Az események felgyorsulnak	
A szent olaj hónapja	65
Néhány gondolat az olajról	67
Extázisok és stigmák	71
Másodízben válnak láthatóvá a stigmák – Újabb extázis	74
Meg kell adni az árát!	74
Myrna találkozik a pápai nunciussal	77
Fénylő vakság	78

A khababi események	82
A Szűz újból egységre szólít	85
Meglepő üzenet	87
Másfél órás elragadtatás	88
Egy év pusztaság	90
Jöjjenek hozzám minden órában!	91
Újból felgyorsulnak az események	94
Myrna megkapja a szent stigmákat	96
A nagyszombati extázis 1987-ben	105
Az 1987. augusztus 14-i extázis	106
Az 1987. szeptember 7-i extázis	107
Az 1987. november 26-i elragadtatás	107
Micsoda lecke!	109
A kiadó utószava	113
Függelék	117
Tartalomjegyzék	133

Megjelent:
Jean Philippe: A kis küldött
c. műve arról a kisfiúról, aki Szűz Mária
üzenetével járt XII. Piusz pápánál
Ara: 250,- Ft

KÉT SZÍV Kiadó
Bp.
Pf. 200
1255
Tel.: 175-5475
hétköznapi du.

Rövidesen megjelenik:

Isabel Bettwy: Én a hit őrzője vagyok c. műve az
equadori Mária-jelenésekről és egy mai tizenéves
leány életének gyökeres megváltozásáról.

„Szeretett Jézusom,
engedd meg, hogy megpihenjek Benned
minden dolog,
minden teremtmény,
minden angyal,
minden öröm és ujjongás,
minden dicsőség és méltóság,
az egész mennyei sereg felett!
Mert egyedül Te vagy a Magasságbeli.
Egyedül Te vagy
a Hatalmas és a Jó mindenek felett.
Jöjj, és vigasztalj meg engem,
oldozd meg láncaimat,
és add meg a szabadságot!
Nélküled nem teljes boldogságom.
Nélküled üres az asztalom.”
„Akkor eljövök, hogy megmondjam:
Hívtál,
és íme itt vagyok.”

A könyv külső borítóján lévő kép
a damaszkuszi csodálatos ikonról készült felvétel

CHRISTIAN KAYE

A DAMASZKUSZI IKON

Ezt a könyvet
a két Szent Szív tiszteletére és oltalmába ajánljuk

Christian Ravaz

A DAMASZKUSZI IKON

René Laurentin előszavával

KÉT SZÍV

Kladó

1996

Köszönetet mondunk Christian Ravaz úrnak, hogy a kiadás jogát
nagylelkűen átengedte a KÉT SZÍV Kiadónak

A mű eredeti címe:

Christian Ravaz:
SOUFANIEH
les apparitions de Damas

Copyright 1996, Christian Ravaz

Felelős kiadó: KÉT SZÍV Kiadó
Budapest, 1996
Készült: Gödi Print Nyomda
Felelős vezető: Lakatos Imre

Előszó

René Laurentin

Keleten történt, bár korántsem tartozik az Ezer-egyéjszaka meséi közé. Meglepetésekkel tele riport, amely mintha zavarba hozna minket. Damaszkuszban vagyunk, ahová Saul igyekezett, hogy üldözze az első keresztényeket... és ahová keresztényként érkezett, miután Krisztussal találkozott. Damaszkusz arab város, sok a keresztény lakosa, akik számos felekezetre osztódtak, és a köztük fennálló különbség is növekedett a történelem folyamán. A Kelet minden ellentéte megtalálható itt mélyen a kereszténységbe gyökerezve.

Soufanieh-ben történt, Myrnánál, 1982. november 27-én, hogy egy műanyag keretbe foglalt, olcsó kis ikonból cseppenként olaj kezdett csordogálni, míg az alatta levő csészealj meg nem telt. Myrna tizennyolc éves volt akkor, hét hónapja kötött házasságot Nicolas-szal. Ezt az olajat úgy

fogadta mint Isten ajándékát. Az ikont férje vásárolta bulgáriai útja alkalmával.

A bölcsek, a tudósok, sőt még a teológusok is összevonhatják erre a szemöldöküket.

Mire jó ez az olaj, és mi a jelentősége?

Elvesztítettük a jelek iránti fogékonyságunkat.

A Zsinat utáni szertartás szerint háttérbe szorult a katekumenek [a keresztségre készülők] olaja, amely a küzdelem, vagyis a keresztény élet szimbóluma. Ezt a kenetet – amelyet a birkózók használtak, hogy olajos testükkel könnyebben kicsússzanak ellenfelük fogásaiból –, ma tetszés szerint alkalmazták [a keresztség szertartásában], és általában elhagyják. Megőrizték azonban a szent krizma olajat a pap- és püspökszente-lésnél, valamint bérnálásnál annak jeléül, hogy a keresztény ember részese Krisztus papságának. Az olaj keresztény kifejezésmód.

Ezt a kifejezésmódot a Földközi-tenger térségében is megértik mint a szelídség, a béke és a gyógyulás jelképét. Az Egyház kezdettől fogva adott kenetet a betegeknek.

A gyógyszerészet sok orvosságot készít kenőcs alakjában. A betegek önkéntelenül is megkérdezik orvosuktól:

– Doktor úr, nincs valami jó kenőcse erre?...

Magam is hallottam egy betegről, aki rendelési időn kívül jött orvos bátyámhoz. Törése volt, és ezért orvosa így válaszolt:

– Semmit sem használna.

A beteg azonban addig kérlelte, míg bátyám adott neki egy tubus olajos kenőcsöt.

– Ez a kenőcs kitűnő – mondta neki biztatásul a kórházi kezelés előtt.

– Jöhet-e az égből a damaszkuszi olaj? – kérdezhetik azonban kételkedve az emberek.

A rendőrök is így gondolkoztak, akik leakasztották és szétszedték a képet, alaposan megnézték a falakat, de semmi gyanús dolgot nem találtak. A vizsgálatot végző orvosok sem találtak magyarázatot a jelenségre, ahogy e könyvben később olvashatjuk.

Myrna kezéből olívaolaj szivárgott már néhány nappal azelőtt is, hogy az első olajcsepp lecsordult az ikonból. Ezt analitikai vizsgálatok igazolták. Az orvosok, akik többször is végignézték a jelenséget, teljesen tanácstalanok voltak, mivel az emberi test – állításuk szerint – nem képes olíva olajat kiválasztani.

Az orvosok megdöbbenve állapították meg, hogy azok a betegek, akiket ezzel az olajjal kentek meg, meggyógyultak. Az értelem zavarba jön és tiltakozik ennyi csodás dolog ellen.

Myrna mindezt egyszerűen élte meg hétköznapijaiban, amelyeket e jelenségek megszakítottak és időnként meg is zavartak. Megkapta volna azt a kegyelmet, hogy ő is a Szűzanya ikonja lehessen? Nem vagyunk-e mindannyian arra hívva, hogy Isten képmása, Krisztusnak és Szep-lőtelen Édesanyjának képmásai legyünk? Ebből a szemszögből nézve minden egyszerűnek tűnik számára.

Részesült a Szűzanya jelenéseiben és üzeneteiben is, ahogy e könyvben olvashatjuk.

Megkapta a szent sebeket, és meghívást kapott arra is, hogy vegyen részt Krisztus keresztiének szenvedéseiben. A keresztnél jobban szerette volna a dicsőséget, de az Úr iránti szeretetből elfo-

gadta a keresztet. Ez nem akadályozza meg őt abban, hogy szeretetreméltó fiatalasszony és gyengéd édesanya legyen, aki második gyermekét várja, amikor e sorokat írom.

Férje, akinek kereszténysége még nem volt megalapozott, és először arra gondolt, hogy nem tart egyházi esküvőt, szintén részesült a kegyelemben.

A Szent Szűz így szólt Myrnához:

„Nem azért jöttem, hogy megosszalak benneteket! Házaseleted maradjon olyan, mint most!”

Az emberek tömegesen jönnek imádkozni Myrnához és Nicolas-hoz. Betegeket is hoznak, elárasztják házukat, és a fiatalok igyekeznek rendelkezésükre állni. Mansour doktor, Reagan elnök egyik orvosa, aki Nazzouréknál vizsgálatot folytatott, az Egyesült Államokba vitette őket, és most éppen ott tartózkodnak, amikor e könyv megjelenik.

Ez az a megdöbbentő történet, amelyet Önök olvasni fognak. Az Egyház nagyon óvatos az ilyen esetekben. Szokása szerint és azért is várakozik, mivel Damaszkuszban sok felekezetre oszlik a kereszténység. Myrna és Nicolas is vegyesházasságban él, Nicolas görögkeleti, Myrna görög katolikus.

A görögkeletiek egy kedvező pillanatban nagy pompával átvitték templomukba az ikont. Az ikon azonban elapadt. Ezt követően – kevesebb feltűnéssel – visszaküldték Myrnának...

Ezekután megkérdezzük, hogy kicsoda Christian Ravaz, a könyv írója? Miért utazott Damaszkuszba, hogy e szokatlan ügyben tájékozódjon?

Semmi sem vonzotta őt különösképpen oda.

Nem járt fanatikusan a jelenések után. Műszaki végzettsége van, és azt mondhatnánk róla, hogy „kereső” keresztény is, de nem abban az értelemben, ahogy általában ezt a szót használják. Ez a kifejezés többnyire kritikus keresztényt jelent, aki megkérdőjelezi hitét, és másutt, a keleti vallásokban (jóga, zen, transzcendentális meditációk), a pszichoanalízisben vagy ezer más dologban keresi a hitet, feltéve, hogy azok különböznek a kereszténység lényegétől és máshová, idegen területre vezetik őt...

Christian Ravaz mindig Ábrahám Istenét kereste, aki Jézus Krisztusban nyilatkoztatta ki magát. Bizalmas kapcsolatot keresett Istennel. Mindig erre vágyakozott, még a zsinat utáni idők sivatagjában is. A természet felett álló Isten közel van hozzánk, bensőséges kapcsolatban van velünk, saját képére teremtette az embert, és felfoghatatlan módon testesült meg. Jeleket ad a gyenge embereknek. Istennek nem tilos csodát tennie.

Christian Ravaz nem érzelmi beállítottságú ember. Tudományos és jól jövedelmező pályát választott az informatika területén. Hamarosan kiderült, hogy nemcsak a műszaki dolgokhoz, hanem a kereskedelmi ügyekhez is ért. Alig harmincévesen már magas állása volt az informatika kereskedelmi vonalán. Sok pénze és sportkocsija is volt, semmit sem kellett megvonnia magától. Remek karrierjében, harmincháromévesen, élete teljében vajon miért érezte magát üresnek ez a jó módú ember? Miért vállalta a változtatás kockázatát? Nem szereti, ha megkérdézik tőle. Azt mondja, hogy nem tudja, és ez kétségtelenül így is van, mert a szívnek (a szó bibliai és isteni értelmében) vannak indítékai, melyeket az értelem

nem ismer. 1976-ban szakított ezzel az irígylet és sikeres étellel, hogy új keresztény közösségeket alapítson Lyonban, majd egy kilenc-tizennégyéves tehetséges gyermekekből álló csoportnak segített felülkerekednie a tehetségesek megpróbáltatásain és megtalálnia Istent. 1986-ban alapította a *Chrétien*s magazine (Keresztény Újság) című hónaponta megjelenő lapot, új területen, azok számára, akik éppúgy, mint ő, Istent a bensőséges, közeli kapcsolatban keresik. Cikkeit részben olyan fiatalok számára írja, akik belefáradtak az elvont vallásos dolgokba, a kibúvókba, a mellékutakba; de megszólítja az egyszerű hívőket is, akik Istennel szeretnének találkozni és nem tudják a módját, de figyelik a jeleket, amelyeket Isten folytonosan ad ma, ahogy korábban is, hogy segítse a gyenge embert. Az Evangélium arra buzdít, hogy ismerjük fel az idők jeleit, és minden időben vannak jelek: elsősorban a szentségek. Van azonban sok olyan kis jel, amelyet Isten ad hétköznapijainkban. Ezek nagyon hiányoznak azoknak a keresztényeknek, akik nem részesülnek bennük, és segíti azokat, akik felfedezték őket, ahogy Christian Ravaz és jó magam is. Medjugorjéről úgy írtam meg első könyvemet, mint bármely másikat. Nem éreztem, hogy szükséges írnom a jelenésekről, és sok olvasóm mégis arról számolt be, hogy olvasása közben megtalálta elveszett hitét. Christian Ravaz éppen olyan jól tudja, mint én magam, hogy a hit nem jelent bizonyosságot, hogy a hit éjszakát jelent, és hogy Isten szavának kell hinnünk. „Boldogok, akik nem látnak, és mégis hisznek,” mondta Krisztus. Christian Ravaz tudja, hogy fejleszteni kell az alapvető hitet, de nem szabad elutasítani vagy

megvetni az ég kis jeleit, amelyeket Isten megad minden nagylelkűen átadott életű embernek, mivel jól ismeri érzékeny természetünket.

Christian Ravaz íjához az információtechnikán és a kereskedelmen kívül még egy nyíl tartozott, az újságírás. Első cikkeit tizenöt éves korában közzölte. Mint informatikus szerette és alkalmazta a hírközlés minden módját, a rádiót, a televíziót, az újságírást először amatőrként, majd hivatásszerűen. Szereti a riportokat.

Mihelyt hallott a kibehói jelenésekről (Ruandában) 1984-ben, azonnal odautazott, és így ismerhette meg Európa Kibehót, azokat a jelenéseket, amelyek jó úton vannak az elismerés felé. Jó megérzése volt, mondhatnánk, de inkább azt mondom a teológia nyelvén, hogy használni tudta a hívők megérzését, a hívők hatodik érzékét, melynek segítségével ők már az óvatosság és a várakozás kötelezettsége miatt visszatartott egyházi elismerés előtt felismerik a valódi jelenéseket.

Ez a megérzés, valamint Jean Claude Darrigaud atyának, az „Antenne 2” nagy riporterének tanúságtétele és Elias Zahlaoui, a damaszkuszi Boldogasszony templom parókusa vonzotta őt Damaszkuszba. Christian Ravaz felkerekedett, és íme az eredmény.

Christian Ravaz gyorsan cselekszik, gyorsan gondolkodik, de mindig nagyon gyakorlatiasan. Olyan kalandokra csábít bennünket, ahol kicsinek érezhetjük magunkat. Jó újságíróként úgy tekinti ezeket, amilyenek, és jó keresztényként Istennek adja az elsőbbséget.

Ez a könyv
– *Joseph Malouli*
– *Elias Zahlaoui*
– *Marie Nazzour*

írásba foglalt tanúvallomása,
valamint a szerző
helyszínen készített adatgyűjtései
és riportjai alapján készült.

1.

Mire jó ez az olaj?

Az egyszerű fiatalasszony

Semmi sem utalt arra, hogy Myrna, a tizennyolcéves fiatalasszony, aki hét hónappal az események kezdete előtt kötött házasságot Nicolas Nazzourral, egyszerre olyan kaland kellős közepén találja magát, mely felülmúlja az értelmet.

Myrna 1982. november 22-én, egy hétfői napon, anyósának, Alice-nek társaságában meglátogatta Nicolas testvérét, Leilát, aki éles fájdalmai miatt dőlt ágynak és hangosan jajgatott. Több asszony is jelen volt, rokonok, szomszédok és Leila nővére, Marie-Rose. Ő javasolta, hogy a jelenlévők mádkozzanak a betegért. Már több perce imádkoztak, amikor... de hallgassuk meg Myrnát:

1.

Mire jó ez az olaj?

Az egyszerű fiatalasszony

Semmi sem utalt arra, hogy Myrna, a tizennyolc-
éves fiatalasszony, aki hét hónappal az esemé-
nyek kezdete előtt kötött házasságot Nicolas
Nazzourral, egyszerre olyan kaland kellős közepén találja magát, mely felülmúlja az értelmet.

Myrna 1982. november 22-én, egy hétfői napon,
anyósának, Alice-nek társaságában meglátogatta
Nicolas testvérét, Leilát, aki éles fájdalmai miatt
dőlt ágynak és hangosan jajgatott. Több asszony
is jelen volt, rokonok, szomszédok és Leila nővé-
re, Marie-Rose. Ő javasolta, hogy a jelenlévők
imádkozzanak a betegért. Már több perce imád-
koztak, amikor... de hallgassuk meg Myrnát:

„Hirtelen valami ismeretlen, leírhatatlan dolgot éreztem. Egész testem remegett. Mintha valamely erő áradt volna ki belőlem. Egy mohamedán fiatalasszony, Mayada így kiáltott: «Myrna, mi van a kezeden?» Olaj folyt mindkét kezemből.”

(Ez Myrna feljegyzése, amelyet Malouli atya fordított le. Az egyszerűség kedvéért Mf betűkkel fogjuk a továbbiakban jelölni, valahányszor Myrna szavait idézzük.)

Myrna azt hitte, hogy elájul, az egész társaság önkéntelenül azt kiáltotta:

„Ó Szűz, segíts!” (Mf)

Alig múlt el az első felindultság, Myrna olajos kezével bedörzsölte Leila testének fájó részeit. Azonnal megszűntek a fájdalmak.

Az asszonyok később visszatértek Nicolas-szal, Myrna férjével. Aggódni kezdett, amint észrevette fiatal felesége arcának sápadtságát. Marie-Rose, a húga elbeszélte, hogy milyen élményük volt éppen, és Leila váratlan gyógyulását is. Nicolas nevetni kezdett és évődve fordult feleségéhez:

– Talán bizony labnét, vagy pácolt padlizsánt ettél és olajos lett a kezed?

– Bátyám, ne káromkodj!, – mondta neki a nővére. (Mf)

Nicolas ezután elment, de felajánlotta, hogy később visszatér feleségéért.

Amikor Farid, Leila férje hazatért, feleségét házi munkák között találta mosolyogva. Felkiáltott:

Hála Istennek, hogy jobban lettél! (Mf)

Egész házanépe úgy gondolta, hogy helyesebben nem fejezhette volna ki magát.

Este, Farid és Nicolas jelenlétében, miután

Myrna alaposan megmosta és megtörölte kezét, megint imádkozni kezdtek, és Myrna keze újból olajos lett. Ez meggyőzte Faridot és Nicolast, hogy természetfeletti jelenséggel, valami olyan-nal állnak szemben, amit nem értenek, amit nem tudnak megmagyarázni, és tudták, hogy ez a valami felülmúlja az ésszerűséget. Akkor ők is úgy gondolták, mint feleségeik, hogy ez talán „Isten jele”.

Hazatérve Myrna és Nicolas nyugtalanságot éreztek a megdöbbenő események miatt, és azt kérdezték: „Miért éppen őket választotta volna Isten?” Jól tudták, hogy ők nem szentek (elnevezték magukat, amikor feltettem nekik e kérdést). Szinte nem is gyakorolták vallásukat és csak szokásból jártak templomba. Nicolas kedvesen állította, hogy hívő volt, de csak olyankor gondolt Istenre, amikor szüksége volt rá. Az első események utáni napokban Elias Zahlaoui atya eljött hozzájuk, hogy érdeklődjön a történetek felől. Amikor megkérdezte Myrnát, hogy sokat imádkozik-e, ezt a választ kapta:

– *Ne képzelj ilyeneket Abouna (atya – arabul), tizenennyolc éves vagyok, hét hónapja esküdtünk meg. Csak a Miatyánkot és az Üdvözlégy Máriá-t tudom imádkozni, tudok keresztet vetni és szerdánként néha elmegyek a Szent Szűz testvériségének összejövetelére anyósommal a Szent Kereszt templomba, hogy misét hallgassunk.*

(...) Myrna Bejrút és Damaszkusz között töltötte gyermekkorát és fiatal éveit, mindig ott, ahová a család költözött. Két fivére és két nővére van. Semmi különös esemény sem történt gyermekkorában vagy serdülő éveiben. Tartózkodó ter-

mészetű, de igazi, tiszta életöröm hatja át. Arcát gyakran deríti fel utánoszhatatlanul kedves mosolya. Viselkedése normális és kiegyensúlyozott. Semmilyen betegsége sincs, még a legkisebb rendellenessége sem, mondta nekem egy damaszkuszi orvos, és tréfásan hozzátette: „reménytelenül normális”. Nicolas jó húsz évvel idősebb nála. E különbség miatt Myrna szülei ellenezték a házasságot, de engedtek lányuk elhatározásának, hiszen „valósággal csodálta” ezt a fiút, mesélte Myrna. Nicolas elmondta, hogy első találkozásuk alkalmával „azonnal megszerette” jövődöbeli feleségét, de akkor még egyáltalán nem gondolt házasságra, kihasználta a nőtlenség szabadságát. Egy idős pap, aki a házaspárról beszélt nekem Soufanieh-ban, a következőket mondta különbségükkel kapcsolatban:

„Nem állították-e az egzegéták, hogy József húsz-huszonöt évvel volt idősebb Máriánál?”

Myrnának és Nicolasnak egy gyermekük van, egy kislány, akinek a Myriam nevet adták.

Részt vettem a keresztelőn, amelyet 1987. július 15-én Michel Farah atya tartott görögkeleti szertartás szerint. Ő volt a soufanieh-i események egyik első tanúja, és abban az időben kapta papi hivatását. Myriam, akiről később még többet beszélünk, bájos, vidám gyermek, csókot dob kezével minden irányba, mihelyt Jézus nevét hallja.

A fiatal házastársak egyáltalán nem voltak az Egyház oszlopai, sőt! De hívők voltak és őszinték, mint sokan a mai fiatal generációból. Álljunk meg egy pillanatra e kérdésnél!

Csak az érzéketlen lélek nem ismeri a ma átélt sokféle szenvedést, a reménytelenséget, a szoron-

gást, a gyűlöletet, az erőszakot, a magányt. A nemzetközi drámák, amelyről a hírek beszámolnak, csak e jéghegy csúcsát jelentik, és a személyes drámák oly gyakoriak, hogy közhellyé váltak. Nem tapasztaltuk-e meg éppen eléggé, hogy a „modernista megoldások”, amelyek között vannak igen nemesek is, hamarosan elsorvadnak és rövid időn belül hatástalanná válnak? Azt mondják, hogy az igazságon kívül nincs üdvösség. Ez a közismert mondás ma időszerűbbnek tűnik, mint valaha és „egyetlen” megoldásként kínálkozik. Kevés dolog indítja kortársainkat arra, hogy Isten felé forduljanak. Ennek ellenére az igazság keresése ma sokkal erősebb, mint a múltban, különösen a fiatal nemzedékben, bár sokan mennek el az igazság mellett anélkül, hogy észrevennék, és szekták vagy sekélyes „lelkiségek” tetszetős propagálásának hallgatásába merülnek.

Ha az ártalmas „propagandisták” (a „megtértek”) nem szervezik be e keresőket, akkor ezek visszasüllyednek a múlandó szerelmek magányosságába, a modernista látványosságok unalmába és a változó divatok búskomor vonzásába. Ki ajánl nekik akkor valami más, elérhető megoldást?

Vajon oktan és csalóka dolog lenne arra gondolni, hogy Isten „közvetlenül” is közbeléphet?

Ebben kételkedni annyi, mint abban a tökéletes szeretetben kételkedni, amelyet a Teremtő irántunk tanúsít. Csak a kőszívűek tudnák ezt a képtelen gondolatot elfogadni.

A kegyelem rendjében Isten különbözőképpen lépett közbe az idők folyamán. Voltak száraz korszakok, árny- és fénykorszakok és bőséges korszakok. Az idő sürgető volta miatt Isten ma olyan

gyorsan és gyakran lép közbe, amit az emberiség még nem tapasztalt az Úr eljövetele óta. Irgalmasságának megnyilatkozásai, a „jelek”, amelyek oly rejtettek voltak a múltban, ma láthatóbbak és felismerhetőbbek, mint valaha. Damaszkuszban mondta nekem örvendezve egy pap, akit meggyőztek a soufanieh-i események: „Ez kihívás.” Myrna és övéi „kihívást” kaptak, és ennek a kihívásnak következményei már eljutottak az egész földkerekségre. Ennek az a célja, hogy a lehető legtöbben eljussanak az egyedüli „Igazsághoz”, aki maga a Szeretet. Nélküle az ember nem tud kibontakozni és nem tudja felfedezni az „élet értelmét”.

Myrnát és Nicolast nyugtalanság fogta el az átélt jelenségek miatt, de lassan hozzászoktak a gondolathoz, hogy „Isten talán kér tőlük valamit.” Myrna így imádkozott:

– Istenem, mi ez az olaj? Tudom, hogy Isten hatalma adja, de miért választottál engem, aki igen gyenge vagyok, amikor ezek inkább megérdemlik ezt a kegyelmet, mint én.

Ám legyen meg a Te akaratod! Most felajánlom Neked cselekedeteimet, fáradásaimat, fájdalmaimat, szenvedéseimet és örömeimet, hogy semmi se maradjon az enyém, hacsak nem azért, hogy általa téged tiszteljek.

Ó Istenem, Beléd helyezem minden reményemet, mert félek saját gyengeségemtől. Add meg nekem, hogy elszakadjak minden cselekedettől, ami nem egyezik akaratoddal(...)!

Mily nagy bizalom jele! Talán ez már a hit lenne? Attól a naptól kezdve a fiatal házaspár hőstörténetbe illő kalandokat élt át. Olyan esemé-

nyek tanúi és részesei lettek, amelyek szerényen kifejezve meglepőek. Váltakozva éltek át aggodalmat és derűt, kétséget és bizonyosságot, szomorúságot és örömet. Ez valóban a „hit útja”, kissé gyorsított formában, de könnyű felismerni, mennyire szükséges nekik és nekünk, ha elfogadjuk célszerűségét.

Az első látogatók

November 25-én Myrna édesanyja, aki hallott Leila gyógyulásáról, hangjában kis szemrehányással emlékeztette leányát, hogy ő maga is kegyetlenül szenved hátgerince miatt, és arra kérte őt, hogy imádkozzon érte. Myrna száraz gyapotsomót vett kezébe, míg néhány családtagjának jelenlétében édesanyjáért imádkozott. Kezéből ismét olaj szivárgott és átitatta a vattát. Myrna ezzel dörzsölte be anyja hátát, aki azt állítja hogy azóta nem volt hátfájása.

Másnap Nicolas azt ajánlotta, hogy hálaadásul az egész család tartson egynapos böjtöt, hogy megköszönjék az égnek az olajat. Örömmel fogadták ajánlatát.

Egyik bulgáriai útja alkalmával Nicolas Szófiában tíz szentképet vásárolt, amelyek Szűz Máriát ábrázolják a gyermek Jézussal. A képek elefántcsont utánzatú műanyag keretben voltak. Hét rokon családnak ajándékozott ilyen képet. Ezt a kis ikon reprodukciót, amelynek ára nem számottevő, néhány év alatt több millió keresztény ismerte meg az egész világon.

November 27-én házi munkája közben Myrna

tekintete két egymás mellett elhelyezett ikonon pihent meg. Az egyik igen szép, fára van festve, egy XV. századból való ikon másolata, a másik pedig a Szófiában vásárolt tíz kép közül az egyik. Myrna észrevette, hogy az utóbbi fénylik. Kezébe vette és látta, hogy olajcseppek képződnek a képet védő üvegen. Megdöbbsent. Férjéhez sietett, ahogy első meglepetése elmúlt. Nicolas nem hitt a szemének, remegni kezdett és egy pillanatra azt hitte, hogy elájul.

Kivette felesége kezéből a kis ikont és egy díszes tányérra tette, nehogy a földre csöpögjön az olaj. A tányér igen gyorsan megtelt (a belső pereméig, kb. 150 ml olaj lehetett benne).

Akkor nagy ezüst tálcára helyezték. Myrna és Nicolas térdre esett. Megdermedtek, nem tudták, mitévők legyenek.

– *Miképpen csuroghat az olaj ilyen bőségesen egy egyszerű papírra nyomtatott képből?* – kérdezték egymástól.

Nicolas elhatározta, hogy elmegy a többi családtagért. Myrna egyedül maradt és félelmet érzett.

„Mi ez?” (Mf) Váratlanul egy női hangot hallott:

„*Leányom, Mária, ne félj, veled vagyok! Nyissátok ki ajtótokat, senkit se fosszatok meg attól, hogy engem láthasson!*” (..) (Mf)

Nicolas több rokonnal és barátal tért vissza. Ennek az új, megmagyarázhatatlan eseménynek következményeitől félve azt kérte a jelenlevőktől, hogy őrizték meg a titkot és utasítsák el a kíváncsiskodókat. Myrna félbeszakította:

– *Nem, Nicolas, hallottam, amint egy asszony hangja azt mondta nekem, hogy nyissuk ki az ajtót és senkit se fosszunk meg attól, hogy őt lássa!* (Mf)

Nicolas engedett felesége kérésének és nyomban kinyitotta házuk ajtaját. És valóban beléptek az első látogatók. Öt év alatt sok ezer látogató jött az egyszerű soufanieh-i házba, hogy ott imádkozzon. Számos pap és több püspök is volt köztük.

Az Egyház és a rendőrség látogatása

1982. november 27-e, egy szombati nap óta mind a mai napig sem maradtak abba a látogatások. „Zarándokhely” lett a kis soufanieh-i ház, ahogy utóbbi „üzenetében” kérte Szűz Mária.

A fiatal Nazzour házaspár teljes önzetlenségben áldozta fel magánéletét. Már az első napokban táblát akasztottak ajtajukra:

„E ház lakói visszautasítanak minden fogadalmi vagy más jellegű adományt.”

Tanúja voltam nagylelkűségüknek. Elmondok egy kis történetet ennek illusztrálására.

Elias Zahlaoui atya 1987. július 25-én, Franciaországba való visszatérésem alkalmával több levelet bízott rám, hogy Párizsban adjam fel azokat a késedelem csökkentésére, mert Szíria és a Nyugat között időnként elég sokáig tartott a postai út. A borítékok nem voltak leragasztva és a repülőtéri vámvizsgálat alkalmával a vámellenőr kinyitotta azokat. Nagy meglepetésemre láttam, hogy a bo-

rítékokból nyolontasakba zárt vattadarabok, bankjegyek és csekkek kerültek elő. Szépítés lenne azt mondanom, hogy a vámos kérdő tekintettel nézett rám. Sietve elolvastam az egyik levelet (azelőtt sohasem tettem ilyesmit – anyám jól nevelt fia voltam), mert valóban nem mondhattam a vámosnak, hogy nincs tudomásom a levelek tartalmáról, ezzel teljesen elrontottam volna helyzetemet. Megmagyaráztam neki, hogy a franciák pénzt kínáltak egy kis darab vattáért, amelyet a soufanieh-i ikon olájába mártottak és most ezt a pénzt küldik vissza. Az egész világon megszokták a vámosok, hogy lehetetlen történeteket halljanak, de amint a magyarázatomat hallgató vámos arcát megláttam, tudtam, hogy különleges helyet fogok elfoglalni emlékei között! Kinyitotta az egyik nylon tasakot, megtapogatta és megszagolta a vattát, majd az egészet összefogva visszatette táskámba. Talán rendkívüli kegyelmet kapott? Bármilyen történet, jelet adott, hogy tovább mehetek (anélkül, hogy a többi csomagomat megnézte volna) és nem vont felelősségre a szíriai fontok illegális kivitele miatt.

A Nazzour család nem gazdag, de nem is szegény. Nicolas több éven át dolgozott nyugaton és volt félretett pénze. Házuk jól fel van szerelve. Azt mondanám, hogy az átlagos franciák életét élik.

Ennek a családnak az állandó készenléte lepett meg a legjobban. Szívesen vennék-e önök, hogy a nap bármely órájában, éjjel és nappal idegenek jöjjenek be házukba? Szívesen vennék-e önök, hogy lakásukat minden este hat órakor a mindennapi imára összegyűlt sokaság töltse be? Szí-

vesen vennék-e önök mint fiatal házaspárok, hogy ágyukat rendszeresen betegek és nyomorékok számára adják át, és sajátmaguk a szalon kanapéján töltsék az éjszakát? Myrna és Nicolas mosolyogva fogadja el ezt a szolgálatot öt év óta.

Az egész család úgy érezte, hogy a történetekről értesíteniük kell az Egyházat. Myrna görög katolikus vallású, Nicolas pedig görögkeleti.

A Közel-Keleten a házasságkötésnél az asszonyok automatikusan átveszik férjük vallását. Ezért a görögkeleti pátriárkát értesítették.

Boulos Pandéli, a pátriárka két pap kíséretében 1982. november 27-én sietve a helyszínre ment. Letérdeltek Myrnával együtt és imádkozni kezdtek. Myrna kezén újból megjelent az olaj.

„A pátriárka kifejezést adott meghatottságának, mert – ahogy mondta – bensejében jelet kért Szűz Mária jelenlétével kapcsolatban.” (Mf) Amikor a főpap távozni készült, Myrna kezét akart neki csókolni, de ő e szavakkal utasította vissza:

– Nem, leányom, teneked kell minket megáldanod!

Myrna sírni kezdett:

(...) – ez olyan nagy dolog, amit nem is érdelek meg. (Mf)

A fiatalasszony öt év alatt sem veszített ebből a természetes egyszerűségéből.

1982. november 28-án, vasárnap nehéz helyzetbe kerülhettek volna. A családot az államvédelmi emberek látogatták meg. A jelenségek híre, valóban futószél gyanánt terjedt el egész Damaszkuszban. Ez idő tájt Szíriát a gazdasági krízis veszélye nyugtalanította. Az évtizedekig tartó súlyos válság miatt erősebb rendőri hatalom vált

szükségessé ebben az országban. Egyesek jogosan úgy vélték, hogy „jobb volt feltűnésmentesen élni!”

Amikor Akram Abboud tiszt megérkezett, hogy vizsgálatot folytasson, Chahadé Hanoun asszony éppen azt magyarázta Myrnának, hogy miképpen kell a rózsafűzért imádkozni, mivel többen kérték, hogy azt imádkozzák az ikon előtt.

A biztonsági tiszt néhány fényképfelvételt készített, miután megkapta a vizsgálatához szükséges felvilágosítást. Délután három társával és egy orvossal, dr. Saliba Abdel Ahaddal tért vissza.

Először is megkérték Myrnát, hogy jelenlétükben szappannal mosson kezet, és papírzsebkendőket adtak neki, hogy megtörölje kezét. A napaliba visszatérve a négy rendőr a fiatalasszony két oldalán, az orvos pedig vele szemben helyezkedett el. Megparancsolták, hogy imádkozzék, és ő engedelmeskedett. Elérkezett az alkalmas pillanat arra, hogy Isten közbelépjen. Myrna kezét beborította az olaj.

Saliba doktor megtörölte Myrna tenyerét és sokáig figyelte az olaj szivárgását.

– *Mi a véleményed erről, doktor?* – kérdezte az egyik rendőr.

Az orvos mutatóujjával felfelé mutatva így szólt:

– *Isten műve ez.*

Az egyik rendőr engedélyt kért arra, hogy szétszedje az ikont, mert az a hír terjedt el, hogy kis csöveken folyik bele az olaj. A rendőr először gondosan megvizsgálta a falat, majd kivette a kis papírképet és az üveget a műanyagkeretből.

Közben elszakította a kép jobb felső sarkát.* Ebben a pillanatban olaj csordult a képből. Az állambiztonság rendőre reszketni kezdett. Összeállította az ikont, rövid ideig imádkozott, és ezek az urak eltávoztak. A soufanieh-i kis ház ezután is fogadta a kormány tagjait és tábornokokat, de akkor már nem vizsgálódni jöttek, hanem imádkozni.

Este 7 óra felé megérkezett Elias Zahlaoui atya, a damaszkuszi Boldogasszony templom görög katolikus parókusa.

* Figyeljük meg a könyv külső borítóján lévő képet, amely a csodálatos ikonról készült felvétel, jól látható rajta a szakadás.

2.

Soufanieh két oszlopa

Elias Zahlaoui atya

Elias Zahlaoui atya akkoriban ötven éves lehetett. Ismert és nagyrabecsült egyetemi tanár és a damaszkuszi görög katolikus Boldogasszony parókia parókusa volt, aki püspöke bizalmát és elismerését élvezte. Zahlaoui atya barátságos és rokonszenves ember, aki minden munkáját szívvel-lélekkel végzi, a jó ügyek embere. Szerencsés kezdeményezéseit már nem is lehet számontartani.

1982. november 27-én háromszor látogatták meg őt néhányan a plébánia énekkarából, amelynek ő az alapítója és vezetője. Soufanieh-be hívták, hogy megtudják véleményét. A két első

alkalommal határozottan visszautasította a meghívást. Gyermekkorától kezdve tiltakozott az állítólagos természetfeletti események ellen, amelyeknek nem volt folytatása, hacsak nem az, hogy csúfolódásra adtak alkalmat. E komolynak és kiegyensúlyozottnak ismert fiatalok kitartása láttán végül beleegyezett abba, hogy Soufanieh-be menjen, ha más miatt nem is, legalább azért, *hogy a kedviükre tegyen*, mondta nekem.

A kis csoport hét óra tájban érkezett Soufanieh-be. Nem minden fáradság nélkül törtek utat maguknak az ajtó előtt tolongó sokaságban. Elias Zahlaoui atyát a fiatal házaspár szobájába vezették. Első benyomásként, amelyet naplójában is feljegyzett, a buzgó imádságos légkör érintette meg, ami valóban Soufanieh legfontosabb jellemvonása, és megelőzi a számos többi természetfeletti jelenséget. Pierre Boz atya, a Notre Dame Rádió újságírója, egyike azoknak a nyugatiaknak, akik nyilvánosan beszéltek a soufanieh-i eseményekről, 1984 júliusának közepén járt ott. Feltűnt neki a mély vallásosság, amelyről egyik adásában így számolt be:

„Kevés az olyan templom, ahol hasonló hittel találkoztam.”

Amint Zahlaoui atyát a szobába vezették, kérte, hogy láthassa az ikont. Ahogy odalépett, mintha könnyeket látott volna lassan végigfolyni az ikon üvegén. Kért egy kis olajjal átítatott vattát, amit kis nylontasakba zárva nyújtottak át neki. A kíséretében lévő fiatalok is kaptak olajjal átítatott vattadarabot kis nylontasakban. Zahlaoui atya bekapcsolódott az imába és néhány perc múlva észrevette, hogy jobb tenyerét olaj borítja. Később

meggyőződött arról, hogy a zacskó nem volt lyukas.

A himnusz eléneklése után Zahlaoui atyát bevették a szalonba. Azt kérte, hogy beszélhessen Myrnával. Zahlaoui atya mint az emberi kapcsolatok területén jártas ember, ezt a találkozást tekintélyével hozta létre, mert szerette volna a fiatalasszony őszinteségét és becsületességét kipróbálni.

Mint a mai idők Egyházának papja egyáltalán nem hajlott arra, hogy ilyen jellegű eseményeket elfogadjon, naplójában mégis így jegyzi fel benyomásait a beszélgetés nyomán:

„Ezek őszinte emberek, akiket «megdöbrentett» mindaz, ami szemük láttára történt.”

Aznap egy másik eset is felkeltette Zahlaoui atya figyelmét. Miközben Myrnával beszélgetett, a szobába lépett Lina, Myrna testvére, és így szólt:

– Atya, át tudna jönni Myrnával a másik szobába, hogy imádkozzanak, mivel megszűnt az olaj folyása a képből!

Zahlaoui atya először ki akart térni a kérés elől, majd beleegyezett abba, hogy az ikon elé menjen; félelem töltötte el, pedig valójában a kérés egyáltalán nem volt rendkívüli. Eszembe juttatta, hogy tizenöt évvel ezelőtt fiatal barátaimmal milyen meglepetést és elképedést váltottunk ki a papokból, amikor a gyógyulást keresve egyszerűen imát és áldást kértünk tőlük, ahogy azt a karizmatikus megújulás mozgalmában láttuk az Egyesült Államokban és Kanadában. Érthető módon bizalmatlanok voltak irántunk, de hatá-

rozottságunkkal és lelkesedésünkkel szemben nem tehettek semmit. És milyen kegyelmet nyertek számunkra! Különösen azt, hogy megszerettük „a papot” amellet, hogy nem tudtuk megérteni az embert, aki olykor azt a benyomást keltette, hogy nincs teljesen meggyőződve Isten hatalmáról és a saját szolgálatához kötődő kegyelmekről.

Zahlaoui atya letérdelt Myrna mögé az ikonnal szemben. Amikor már több perce elmélyülten imádkozott, azt hallotta, hogy a fiatalasszony szívből fakadó imát mond:

– *Ó Szűz, Te vagy a forrás... Az emberek miattad jönnek, nem miattam... Ne engedd, hogy az én kezemből folyjon az olaj, a Te képed pedig elapadjon!...*

Az atyát meglepte az ima keresetlensége, amely ugyanakkor igen mély volt. Tovább figyelte Myrnát, aki anélkül, hogy megfordult volna, így szólt hozzá:

– *Érzem, hogy a Szűz betért hozzám.*

Az atya megborzongott hallva a fiatalasszony kijelentését, mert nem értette. Ekkor vette észre Myrna tenyerén és ujjain az olajat, ami meglepő bőséggel, mintha forrásban lett volna, bugyborékolva árasztotta el. Az ikon üvegén is képződtek újból olajcseppek.

Zahlaoui atya zavarban volt, képtelen arra, hogy dönten tudjon. Amikor erről a helyzetről beszélt nekem, azt mondta, hogy „egy másik világban éreztem magam.”

Fontosnak tartotta, hogy még aznap este értesítse püspökét, François Abou-Mokh-ot, aki fi-

gyelmesen végighallgatta, majd így fejezte be a megbeszélést:

– *Folytasd megfigyeléseidet Elias atya, de ugye sürgősen figyelmeztetnem téged, hogy légy igen óvatos!*

A következő napokban kialakult az imádság rendje. Az Akathisztosz himnusz és a rózsafűzér a leggyakoribb ima Soufanieh-ben. Emellett bőséges időt hagynak a személyes, a spontán vagy a megfogalmazott imának. Az Akathiszt számos megszólításához, amelyet Szűz Mária tiszteletére mondanak, még továbbiakat fűztek. A leggyakoribb az *„Üdvözlégy, szent olaj Forrása!”*, amelyhez az első gyógyulások után hozzátették, *„... aki meggyógyítasz minket.”*

Ettől kezdve Zahlaoui atya a lehető legtöbb személlyel figyeltette az eseményeket, főképp tekintélyes és tudós emberekkel, szerzetesekkel és apácákkal. A *„Mindenkori segítő Szűz Mária”* szerzetesközössége fogadta el elsőként a meghívást. Monika Battikka anya vezetésével mindannyian elmentek Soufanieh-be.

Malouli atya

Joseph Malouli atya erős alkatú, hetvenéves ember, aki olyan vaseségységnek örvend, amit sok fiatal irigyel. Helyszíni tudósításom idején ugyan csak igyekezni kellett, hogy lépést tartsak vele a damaszkuszi utcákon.

Damaszkusz egyik nagy embere, nem mindennapi személyiség. Huszonhét éven át volt a da-

maszкусzi Bab Touma lazarista kollégium tanára, és éppen szigorúsága miatt igen népszerű sokezer régi tanítványa körében. A megfigyelés azonban azt igazolja, hogy a szigorú külső gyakran jó szívet takar, amit a gyermekek megéreznek. Ezt akkor értettem meg, amikor láttam, hogy az Európába és az Egyesült Államokba kivándorolt egykori tanítványai szabadságuk idején mennyire igyekeztek őt meglátogatni. Részt tudtam venni egyik szentmiséjén. Mindenkit megérintett az a mód, ahogyan bemutatta. Mély vallásosság, a Szűzanya iránti egészen különleges tisztelet és nagy emberszeretet lakik rideg természete mögött. Hitének tisztasága tette rám a legnagyobb hatást.

Harmonikusan keveredik azzal a mélységes népi hittel, amely nem hagy helyet a kétségnek és amely a katolikus tanítás szilárd ismeretén nyugszik.

Maloulából származik ahogy neve is mutatja, a világnak egyik olyan ritka helyéről, ahol még ma is arámul, Krisztus anyanyelvén beszélnek. Abban a kiváltságos helyzetben voltam, hogy annak a kis falunak monostorában úgy hallhattam a Miatyánkot, ahogy a mi Urunk tanította az apostoloknak. Maloula lakói többször szenvedtek borzalmas üldözést keresztény hitükért.

Damaszkuszi tudakozódásom idején többen állították, köztük papok is, hogy Malouli atya szembeszállt a hittel kapcsolatos minden rendkívüli megnyilvánulással. Negyven év alatt több ilyen eset történt, és akkoriban erélyesen küzdött ellenük.

A soufanieh-i eseményekről attól a naptól kezdve volt tudomása, hogy az állambiztonság rend-

őrei és az orvos felkeresték Myrnát. Meghívást kapott, hogy menjen el a helyszínre és győződjön meg személyesen arról, hogy olaj szivárog a képből, de ő határozottan visszautasította e szavakkal:

– Reverendát hordok, és nem akarom az Egyházat olyan ügybe keverni, amelynek nem ismerem sem a kezdetét, sem a végét.

Két hétbe telt, míg elment Soufaniehbe.

Első alkalommal ragaszkodott ahhoz, hogy fellettese, Farah atya és a „Szeretet leányai” rend főnöknője is vele menjen.

Azt állítja, hogy akkor elsősorban nem a képből folyó olajat akarta látni, hanem inkább Myrnával szeretett volna találkozni. Néhány kérdés után, melyek között teológiai kérdések is voltak, meggyőződött arról, hogy nincs szó csalásról és lehetséges, hogy természetfeletti a megnyilvánulás. Malouli atya azon a napon elhatározta, hogy csatlakozik az imádkozó sokasághoz.

Soufanieh két oszlopa

Zahlaoui atya és Malouli atya a megnyilvánulások első napjaitól kezdve érdeklődött a soufanieh-i események iránt. Dossziékat rendszerezítettek, amelyekben feljegyezték az eseményeket. E két papnak semmilyen előnye sem származott abból, hogy belekapcsolódott ezekbe az eseményekbe, csak gondjai növekedtek és olykor társai rosszallásával kellett találkoznia, akik kevésbé hajlottak arra, hogy elfogadják azt, ami a hit megszokott

normáin kívül esik. Mindkettőnek szilárd az általános és a vallásos műveltsége, hírneve csorbítatlan és vasakarattal küzd a jó ügyekért.

A szíriai értelmiségiek (orvosok, ügyvédek, tanítók...) csak akkor kezdtek érdeklődni Soufani-eh eseményei iránt, amikor megtudták, hogy Malouli atya és Zahlaoui atya gyakran látogatják a helyet, és úgy tűnik, hogy kedvezően ítélik meg. Ha az Egyház a jövőben elismeri e megnyilvánulások hitelességét, akkor az ég nem választhatta volna ki jobban két terjesztőjét.

3.

A gyógyulások

Az első gyógyulás, amelyet a soufanieh-i olajnak tulajdonítanak

1982. december 11-én, szombaton a Hanna család tagjai megkérték Myrnát és Nicolast, hogy látogassák meg rokonukat, Samirt, aki súlyos trombózisban szenvedett. A beteg kérte az Oltáriszentséget is. Myrna és Nicolas értesítette Zahlaoui atyát, aki ráállt, hogy elkísérje őket, és megáldoztassa Samirt.

Amikor hárman a beteg szobájába léptek, meglepődve látták, hogy a beteg felkel az ágyból és homlokát a földhöz érintve letérdel. Így szólt Zahlaoui atyához, aki meg akarta akadályozni őt a mozgásban:

– *Atyám, Isten létezik!*

Majd visszafeküdt ágyába, és miután megkérte Nicolast, hogy menjen ki a szobából, Myrnához fordult:

– Nővérem, Mária, te azon gondolkozol, hogy visszavonulsz egy kolostorba, de a Szűz nem akarja, hogy ezt tedd.

Myrna nagyon meglepődött, mert napok óta foglalkozott ezzel a gondolattal, de eddig még senkinek sem mondta el. Ezen felül Samir a keresztnevén, Máriának szólította őt. Meg kell jegyezni, hogy a Nazzour és a Hanna család nem ismerte egymást, és Myrna keresztnevét csak hozzátartozói tudták. Néhány nappal azelőtt Samir szívinfarktuson esett át, amelyet agyvérzés és féloldali bénulás követett. Az orvosok azt mondták, hogy bármelyik pillanatbn meghalhat. Egy barátja sietve Soufanieh-be ment és magával hozott egy kis darab olajjal átítatott vattát. Bár Samir szülei ellenezték, a beteg száját kanállal szétfeszítette és a vattát a szájába tette. Samir kinyitotta szemét, megnyugtatta síró családját, majd kérte a szentáldozást. Azt is kérte, hogy látogassa meg őt Myrna és Nicolas.

Szűz Mária képeinek egyik másolatából (nem a soufanieh-i kép másolatából), amely Samir ágya felett függött, három héten keresztül több alkalommal olaj szivárgott.

Felgyógyulása után nyolc nappal 1982. december 19-én, vasárnap Samir Hanna elment a soufanieh-i házba. Amint kiszállt a kocsiból, amely őt a soufanieh-i ház ajtaja elé vitte, összekulcsolt két kezét hirtelen olaj borította el. Akkor a magasba emelte mindkét kezét és széttárta ujjait, nehogy az a vád érje, hogy olajos vattát tartott kezében

vagy ujjai között. Magasra emelt kézzel ment be a házba. Mindazok meglepetésére, akik tudtak súlyos betegségről, élénk volt és arca sugárzott. Hosszan imádkozott az ikon előtt. Végül délután részt vett a damaszkuszi Boldogasszony templomban a szentmisén, amelyet Zahlaoui atya mutatott be.

Az első gyógyulás Soufanieh-ben

1982. december 16-án, csütörtökön a soufanieh-i ház lakóit meglátogatta Jamil Marji orvos, aki több mint egy órán keresztül igyekezett racionális érvekkel bebizonyítani, hogy az események szubjektívek, mert a modern tudomány nem tudja bebizonyítani azokat.

Ekkor egy fekete ruhába öltözött asszony, aki az ikon előtt térdelt, hirtelen felkiáltott. A körülötte lévők hangosan hálálkodtak.

– Ó Szűz! Hiszen meggyógyult!

A szalonba vezették az asszonyt, de felindultságában nem tudta kifejezni magát, csak két karját lengette. Mellette álló fia mondta el, hogy vállának meszesedése miatt megbénult a jobb karja. Zahlaoui atya sejtette, hogy meggyógyult, és körültekintően arra kérte a fiút, hogy minél hamarabb hozzák el az orvosi igazolásokat. Ezek éppen a fiúnál voltak, mert reggel ő kísérte el anyját, Raquillé Kilta-t Dr. Samir Roumanihoz. A pap kezébe vette az igazolást. Jamil Marji orvos, aki mellette állt, megkérte, hogy megnézhesse azokat, majd megvizsgálta Kilta asszonyt.

Néhány perc vizsgálat után az orvos visszajött Zahlaoui atya mellé és megindultan mondta:

– *Atyám, leteszem a fegyvert. Ez olyan esemény, amely felettem és minden emberi hatalom felett áll. Kész vagyok bármely hatóság előtt bizonyítani. Kérlek, engedd meg, hogy még egy kis ideig magamnál tarthassam ezt az igazolást, hogy tovább is megfigyelhessem Dr. Samir Roumanival együtt ennek az asszonynak az állapotát.* (Zahlaoui atya naplójából)

Tisztelettel hajoljunk meg ennek az orvosnak alázata előtt, aki azzal a szándékkal ment a házba, hogy meggyőzze a véleménye szerint tévedésben lévő személyeket, és aki olyan meggyőződésre jutott, amit korábban nem vallott magáénak.

Fél órán belül megjelent a lakónegyed rendőrfőnöke, majd Damaszkusz rendőrfőnöke, Walid Hammemieh tábornok. Dr. Marji értesítette őket a hirtelen gyógyulásról, amelynek tanúja volt.

Ezek a rendfenntartásért felelős urak felajánlották szolgálataikat arra az esetre, ha a tömeg, amely továbbra is Soufaniehben tolongott, bármi bajt okozna. Damaszkuszban feszült volt a helyzet abban az időben, politikai tüntetéstől féltek. Szükségtelen megjegyezni, hogy bár a rendőröknek kiadták a parancsot, hogy akadályozzanak meg minden csoportosulást, Soufanieh esetében ezt nem tették meg. Meg kell említeni, hogy az évek során több, hittel kapcsolatos tüntetés és megmozdulás történt az események körül, alkalmanként több ezren is összegyűltek, de egyszer sem történt figyelemreméltó rendbontás.

A második gyógyulás

1982. december 17-én délelőtt, alighogy Zahlaoui atya megérkezett a soufanieh-i házba, bemutat-ták neki Ghalya Armouche asszonyt, aki azt állí-totta, hogy rendkívüli módon gyógyult meg.

Ennek az asszonynak néhány hónap óta heves fájdalmakat kellett elviselnie jobb kezében. 1982. december 16-án este leánya sürgette, hogy menjenek el Soufanieh-be, de olyan éles fájdal-mai voltak, hogy nem tudott leányával menni. Kérte, hogy hozzanak neki olajjal átítatott vat-tát, amit meg is tettek. Este, amikor lefeküdt, hálóinge ujjába bújtatta a vattát, és imádkozás után elaludt. Armouche asszony azt állítja, hogy álmában egy szép hölgy megérintette a vállát mondván:

– *Kelj fel, semmi bajod sincs!*

Másnap már valóban nem voltak fájdalmai. 1982. december 27-én Zahlaoui atya találkozót kért Dr. Toutounjitól, Armouche asszony kezelő-orvosától. Az atya azonnal páciense betegségé-nek várható kimeneteléről kérdezte az orvost, és rámutatott a két hónapja készült röntgenfelvétél-re:

– *Szegény bénulásra van ítélve.*

– *Lehetséges lenne-e mesterséges ízületet beépí-teni?*

– *Nálunk nincs rá lehetőség. De ha jó módú em-berek, akkor Európában megoperáltathatják. Min-denestre mondja meg neki, hogy holnap keressen fel engem.*

– *Azt hiszem, hogy nincs többé szüksége rád, doktor, talált magának orvost, aki meggyógyította.*

– Mit mondasz atya?

– A Szent Szűz gyógyította meg őt!

1982. december 28-án Dr. Toutounji röntgenfelvételt készíttetett az asszonyról és megvizsgálta őt. Láta, hogy a meszesedés az utolsó röntgenfelvétel óta kiterjedt, ezért nem állapítható meg a teljes gyógyulás. Ezenkívül azt is látta az orvos, hogy a beteg nem nyerte vissza 100%-ban karjának mozgását. Aznap nem jelentkezett újból a fájdalom és a meszesedés sem terjedt tovább. Más soufanieh-i gyógyulással ellentétben – amikor megszűnt a betegség vagy a gyengeség –, ebben az esetben megállapították, hogy bár megszűnt a bénulás és a fájdalom, a meszesedés megmaradt.

További gyógyulások

Olyan jelentős volt a gyógyulások száma, hogy nem lehetett mindegyikről orvosi és történeti feljegyzést készíteni, pedig akik az események közelében voltak, úgy gondolják, hogy nem is jelentettek be minden gyógyulást. Soufanieh egyik jellemvonásaként megállapíthatjuk, hogy a fizikai gyógyulások, amelyeket általában a természetfeletti eseményhez képest mellékesnek tartanak, itt az események középpontjában szerepelnek. A legtöbb gyógyulásnak számos tanúja volt, egyesek sokak szeme láttára történtek. Olyankor az egész örvendező tömeg órákon keresztül hangosan dicsőítette és dicsérte Istent.

Megszámlálhatatlan, hogy az elmúlt években hányan tértek keresztény hitre és hányan tértek vissza elhagyott hitükhöz az események hatására.

Azoknak, akik azt állítják, hogy ilyesmi csak egyszerű emberekkel történhet (jószándékú körülírás, nehogy ki kelljen mondani, hogy az együgyűekkel), ezentúl felül kell vizsgálniuk előítéletüket. Értelmiségiek, orvosok, mérnökök, papok figyelemreméltó listáját tudom emlékezetből felsorolni, akiket megrendítettek a természetfeletti események és akik azóta sem fáradtak bele, hogy tanúságot tegyenek arról, miképpen tértek vissza Istenhez, hogyan változott meg és mélyült el hitük és hogyan változott meg alapvetően életstílusuk. Néhány hónapja számolt be nekem egy pap arról, hogy miután magnószalagról meghallgatta egyik riportomat, rangrejtve Medjugorjéba utazott. Megrendülten tért vissza. Inkognitóban ment – levette kabátja hajtókájáról a keresztet, papi gallérját virágos ingre cserélte (!) –, és a megérkezését követő napon, nem tudja megmagyarázni hogyan történt, de öt órán keresztül gyóntatott. Az éjszaka nagy részét térdenállva, zokogva töltötte a kis horvát falu templomában. Ez a pap, aki arról számolt be nekem, hogy *„most tértem meg”* fontos megbízatást vállalt el Egyházunkban.

A túlintellektualizált hit, az olcsó teológiák, a politikai irányú vallás, az intézményesített kétkezés ideje lejárt. Isten népe az Igazságot és csak az Igazságot keresi. Hányan lehettek 1982. december 19-én a soufanieh-i ház előtt, a járdán, az utcán, a parkban? Ötezren, tízezren? Sohasem fog-

juk megtudni, senki sem mérte fel a keresztyének és mohamedánok imádságban eggyé vált hatalmas tömegét.

A sokaság egyszersak nagyon fegyelmezetten, ahogyan csak az imádkozó nép szokott, kettévált, hogy utat engedjen egy betegnek, mint más alkalommal is. Mohamed Al Kahwaji, a fiatal katonáhozta karjában beteg édesapját.

Mohamed apját szélütés érte, amikor hírért vette, hogy fia katonai szolgálata közben Libanonban meghalt. A hír téves volt, és éppen a holtnak tartott gyermek hozta el apját Soufanieh-be. Így mondta el Myrna: „A beteghez léptem és azt mondtam neki:

«Imádkozz, és kérd gyógyulásodat Szűz Máriától!» Kis idő múlva felkelt, felállt, és először csak nehezen indult meg, majd járni kezdett. Fia, Mohamed, apjáért imádkozva kint várakozott. És egyszerre apját látta maga előtt állva (...).

Térdre borult és örömmel kiáltotta: «Köszönöm, köszönöm, ó Szűz!!!» Az emberek is kiáltottak: «Meggyógyult, meggyógyult! Üdvözlégy Mária!» egyesek tapsoltak, mások örömeikben kiáltottak.»

Mindez a karizmatikus megújulás boldog, imádságos találkozóinak eseményeire emlékeztetett.

Fadi Bahemet, a huszonöt éves fiatalembert még aznap elhozta két karjában bátyja Soufanieh-be. Egy tanú így mondja el:

„Két lába úgy lengett ide-oda, mintha spárgából lett volna. Magamban így szóltam: «Uram bocsáss meg nekem, de hogyan leszel képes meggyógyítani?» Amikor azonban láttam őt kifelé jönni és segítség nélkül járni, úgy éreztem, hogy elvesztem

eszemet. Talán rosszul láttam? De nem, valóban ő volt az, aki segítség nélkül járt."

Amikor a sokaság meglátta, hogy a fiatalember lassan lépdelve kijön, ujjongott örömeiben és himnuszokat énekelt Szűz Mária dicséretére. Amikor visszatértek az ujjongó tömeg kíséretében otthonukba, a Damaszkusztól 12 kilométerre lévő faluba, Mninbe, Fadi Bahem bátyja, aki katoná volt, örömeiben többször a levegőbe lőtt revolverével.

Samer Sayegh, nyolc éves fiú, akit előző nap vittek gyermekbénulással a damaszkuszi gyermekklinikára, kitartóan kérte szüleit, hogy vigyék őt Soufanieh-be. A gyermek attól a családtól tudta meg az eseményeket, amelynél kórházi helyhiány miatt elhelyezték. A szülők először elutasították kérését attól félve, hogy csalásról van szó, és az rossz hatással lenne a gyermekekre. De látva Samer kitartását, útrakeltek és elvitték Soufanieh-be. Megérkezésük után néhány pillanattal a gyermek járni kezdett. Másnap kezelőorvosa, Bernard Khozem megállapította a teljes gyógyulást. Az orvosi rendelőből Samer és szülei elmentek hálát adni Szűz Máriának és boldogan imádkoztak az ikon előtt Myrna és Nicolas társaságában.

Isten azonban 1982. december 19-e után sem szűnt meg jóságával elhalmozni gyermekeit.

Halabi asszony jobb karjának meszesedése miatt jött el, hogy Myrna imáját kérje, és hogy kapjon egy kis darab olajjal átitatott vattát. Mivel az éppen elfogyott, megelégedett egy kis száraz vattával, amit az ikonhoz dörzsölt, majd lenyelt. Amikor hazatért, kellemes olajíz érzett szájában. Az-

nap este Halabi asszony vacsora nélkül feküdt le, mert szerette volna megőrizni e jó ízt. Másnap reggelre meggyógyult betegségéből. (Erről Halabi asszony sajátmaga tett tanúságot annak a riportnak keretében, amelyet Christian Ravaz vett magánoszalagra: „A damaszkuszi jelenések” címen. Mambré kiadás.)

Ne feledkezzünk meg arról, hogy Szűz Mária e rendkívüli gyógyulásokat már előző este egyik jelenésében előre jelezte Myrnának:

„Több olajat adtam neked, mint amennyit kértél. Adok még valamit, ami erősebb az olajnál.”

Szándékosan nem követtük az események időbeli sorrendjét, világosabbnak tűnt számunkra a témák szerinti csoportosítás. A soufanieh-i események abban az időszakban valóban hihetetlen ütemben követték egymást. A néhány nap alatt megsokszorozódó rendkívüli események pozitív érvként állnak a soufanieh-i események természetfelettsége mellett. Vajon emberileg lehetséges lenne-e mindezt kitalálni és megvalósítani? Fel tud-e mutatni az orvostudomány, a pszichiátria és a parapszichológia egyetlen olyan rendkívüli megnyilvánulást, amelyről kimutatták, hogy sajátságos pszichikai feltételek hozták létre? Csak ellenőrizhetetlen iskolapéldák vannak, amelyek a tudósok kérésére nem ismételhetők meg. Tíz évvel ezelőtt sokat beszéltek a parapszichológiáról, amely ma még kiforratlan tudomány, bár kiváló kutatók foglalkoznak vele.

Soufanieh-ben ismertem meg Dr. Mansourt, Reagan elnök egyik kezelőorvosát, aki határozottan állította, hogy az általa ismert para-

Sógornőjéhez ment, akinek lakása a terasz szintjén volt. Felébresztette kiáltásaival: „A Szent Szűz, a Szent Szűz!”, de sógornője senkit sem látott.

Amikor Myrna beszámolt látomásáról Zahlaoui atyának, ezt a hasznos tanácsot kapta:

– *Myrna, nem kell félned, senki sem fél az édesanyjától! Meg kell erősödnöd, Istentől kell kérned a kegyelmet és az erőt, hogy átvehesd az üzenetet, amelyet esetleg a Szent Szűztől fogsz kapni.*

(Myrna tanúságtétele Christian Ravaz riportjában, „A damaszkuszi jelenések” című magnószalagon. Mambré kiadás.)

Szűz Mária üzenetet ad Myrnának

1982. december 18-án néhány perccel éjjel fél tizenkettő előtt Myrna „a Szűz szobájában” imádkozott édesapjával és Zahlaoui atyával együtt. Myrna három ízben hajolt a pap felé, aki mellette térdelt. Az atya azt gondolta, hogy Myrna álmos és nyugovóra szeretne térni. Myrna azonban hirtelen felállt és gyorsan a terasz felé indult édesanyja kíséretében, aki az egész ház népét riasztotta.

Myrna letérdelt, mihelyt a teraszra ért.

A házzal szemben lévő parkban, az egyik fán fénygömböt pillantott meg, majd Szűz Mária jelent meg előtte. Így írta le őt:

„Fehér ruhában volt, amelyet fehér köpeny takart. Kék övet viselt. Jobb vállán fátyol volt, amely bal felé egészen a lábáig ért. Igen szép volt, nem

tudom jobban leírni, nincs rá kifejezés.” (Christian Ravaz riportjából.)

Myrna meg volt győződve arról, hogy minden jelenlévő látta Szűz Máriát, csak amikor meghalotta, hogy valaki megkérdezte: „*Hol van Szűz Mária?*” akkor gondolta, hogy talán tévedés áldozata lett, és akkor öntudatlanul megérintette Szűz Mária lábát: „*Éreztem, hogy valóban megérintettem. Olyan teste van, mint nekünk.*” (C. R. riportja.)

Szűz Mária üzenetet bízott Myrnára:

*„Gyermekeim,
ne feledkezzetek meg Istenről!
Isten velünk van.
Sok mindent tudtok,
és mégsem tudtok semmit.
A ti tudásotok tökéletlen.
Eljön azonban a nap,
amikor mindent meg fogtok ismerni...
Tegyetek jót azokkal, akik rosszat tesznek,
és ne ártsatok senkinek!
Több olajat adtam nektek,
mint amennyit kértetek.
Valami olyant fogok nektek adni,
ami erősebb az olajnál.*

*Tartsatok bűnbánatot és higgyetek!
Ne feledkezzetek meg rólam örömtökben!
Hirdessétek Fiamat, Emmánuelt!
Aki Őt hirdeti, az megmenekül,
aki nem hirdeti, annak hiábavaló a hite.
Szeressétek egymást!
Nem azt kérem,
hogy adjatok pénzt a templomoknak,*

*sem azt, hogy osszátok szét
a szegények között.*

Szeretetet kérek!

*Akik úgy osztják szét pénzüket
a templomok és a szegények között,
hogy nincs bennük szeretet,
az semmit sem ér.*

*A családi otthonokat
fogom inkább meglátogatni,
mert azok, akik templomba járnak,
nem mindig azért mennek oda,
hogy imádkozzanak.*

*Nem kérem,
hogy építsetek számomra templomot,
hanem zarándokhelyet kérek.*

Adjatok!

*Ne tagadjatok meg senkitől semmit,
adjatok mindenkinek, aki segítséget kér!"*

5.

Az ikon átszállítása a Szent Kereszt templomba

Myrna és Nicolas találkozása a pátriárkával

1982. december 30-án, csütörtökön Myrna és Nicolas, Óboldogsága, Hazim kérésére a görögkeleti pátriárkátusra ment.

Hazim pátriárka apaként fogadta a fiatal házasokat. Mindenekelőtt azt közölte velük, hogy az ikont át fogják szállítani a Szent Kereszt templomba. Nicolast ez kissé bántotta, azt szerette volna, ha az ikont különböző rítusú keresztény templomokban állították volna fel, hogy a hívők tisztel-

hessék. Nem szólt erről Hazim pátriárkának, csak Zahlaoui atyának, aki azt kérte tőle, hogy feltétel nélkül fogadja el a pátriárka döntését. Nicolas azonnal beleegyezett ebbe.

Zahlaoui atya érvei figyelemreméltóak, azt bizonyítják, hogy ez a pap milyen világosan látja a hívők engedelmességének fontosságát, amellyel az egyházi hierarchiának tartoznak:

1. *Engedelmeskedni kell az egyházi vezetőknek, mert így magának az Úrnak engedelmeskedünk. Az Urat és a Szent Szűzet mi az Egyház által ismerjük, mert az ismertetés végérvényesen az Egyházra van bízva, azaz Myrna és Nicolas egyházi előjárójára, Óboldogsága Ignace Hazim pátriárkára.*
2. *Az ikon átszállítása a templomba a jelenség hivatalos és általános elismerését jelenti. Fontos esemény, amely a mindenfelől és minden szintről érkező kérdések nyomán vált szükségessé. Emellett sokat könnyít azon a rendkívüli megterhelésen, amit a családnak több mint egy hónapja kellett elviselnie.*
3. *Nem szabad elhanyagolni a legfontosabb indítékot: az ökumenikus imát. Soufanieh megtanította az embereket arra, hogy felekezeti és vallási különbség nélkül imádkozzanak a Szent Szűz lábánál. Különböző felekezetekhez és vallásokhoz tartozó hívők gyűltek a Szent Szűz köré. Hitetlenek is eljöttek és itt megtértek. Lehetséges, hogy az a Szent Szűz akarata, hogy az emberek az orthodox templomban gyűljenek össze közös imára. Ez is fontos eredmény lenne. Talán éppen azért akarja ezt a Szent Szűz, hogy előkészítse a szívek egységét, elsősorban a keresztényekét. (Zahlaoui atya naplójából.)*

A pátriárka jelezte a találkozás során, hogy erről másnap hivatalos közleményt fognak kibocsátani.

Íme a damaszkuszi görögkeleti pátriárka hivatalának teljes közleménye:

„A pátriárkátus helyesnek tartja, hogy a következő tájékoztatást adja és világosságot gyújtson a lelkekben azzal kapcsolatban, ami eddig elhangzott és jelenleg is elhangzik ezekről az eseményekről, amelyek egyik soufanieh-i áldott családukbán történnek:

- 1. Bár a csoda rendkívüli dolognak számít az emberek előtt, Isten számára nem az, mert Ő a Mindenható. Ő alkotta meg a természet törvényeit, és tetszése szerint át is léphet rajtuk. Őnélküle lehet-e bármi áldott, és Őnélküle történhet-e gyógyulás?*
- 2. Az a ház, ahol rendkívüli látomást látták, hívő emberek háza. Hitére büszke orthodox család él benne. Senkisem gondolja ott szentnek magát, ahogyan sokan képzelik. Mária asszony szelíd és alázatos, férje az Egyház munkása. Mindketten Istenben látják otthonuk hatalmas jótevőjét, amelyet az Ő áldásának köszönhetően alapítottak meg.*
- 3. Az antiochiai pátriárkátusban több olyan jelenséget tartanak nyilván, ami a hitet erősíti. Sednaya és Maloula továbbra is az isteni megnyilvánulások helye. És ezek (a jelenségek) hol fel tűnnek, hol megszűnnek, amint az megszokott a Szentegyház életében. (Sednaya és Maloula két falu Damaszkusztól északra 30, ill. 60 km távolságra, ahol három híres zarándok-központ található, amelyek közül Sednaya a Szent Szűznek van felajánlva. A közlemény fordítójának Joseph Malouli atyának megjegyzése.)*

4. Nehéz és végtelenül súlyos dolog valamely csoda elismerése. Bizonyításához számos objektív feltétel szükséges, amelyek csak az Egyház felelősei által kijelölt szakorvosok segítségével valósíthatók meg. Ők hivatottak arra, hogy felismerjék a betegség természetét, és megállapítsák, hogy valószínű-e a gyógyulás, és hogy rendkívüli módon történt-e. Meg kell győződnie arról, hogy teljes és maradandó gyógyulás történt-e, mert az Úr nem végez fél munkát vagy részmunkát. Ha ezek az adatok hiányoznak, az Egyház nem ismerheti el a csodát. Minden esetben elismeri azonban Isten jóságát és irántunk, teremtményei iránti irgalmát.
5. Ezért fordulunk a hívekhez és kérjük, hogy a továbbiakban is adjanak hálát az ég és a Föld Urának, beszédükben kerüljenek minden túlzást, viselkedésükben minden felindultságot, nehogy mindez Isten, az Egyház és az áldott Akhrass és Nazzour család ellen forduljon.
6. Ugyancsak kijelentjük, hogy a szent ikont át fogják szállítani abból a házból, ahol most van, a Szent Kereszt templomba, a Megváltó és Édesanyja, Szűz Mária dicséretének méltó helyére. Kérjük a híveket, hogy ne kényszerítsenek Máriát (Nazzour) asszonyra és férjére olyasmit, amit senki sem tud elviselni. Isten kegyelme legyen rajtatok, erősítsen meg benneteket és árássa ki jótetteit hűséges népünkre!

Damaszkusz, 1982. december 31.

*A damaszkuszi görögkeleti pátriárka
hivatalának vezetője*

A harmadik jelenés

Nicolas és Myrna nyugtalan és szomorú volt az ikon távozása miatt. 1983. január 8-ról 9-re virradó éjjelén, valamivel tizenegy óra után a Szent Szűz újból megjelent Myrna előtt. Myrna rögtön a jelenés elején sírni kezdett és ezt kiáltotta:

– *A Szent Szűz sír!*

Szűz Mária csak egy mondatot mondott:

– *Nem baj.*

És Isten Anyja szelíden mosolyogva távozott.

Az ikon átszállítása

Az ikon átszállításának szertartása 1983. január 9-én, vasárnap reggel kilenc órakor kezdődött.

Az ikon üvege ezen a reggelen tele volt kis olajcseppekkel. Az ikon távozása előtt néhány perccel Myrna és Nicolas könnyes arccal álltak házuk belső udvarán, maguk elé tartva az értékes képet, hogy a sok jelenlévő áldást kérve megcsókolhassa.

Joseph Zahlaoui atyát (akinek nincs rokoni kapcsolata Elias Zahlaoui atyával) jelölte ki a pátriárkátus, hogy az ikont hordozza, szép orthodox szokás szerint nyújtott karokkal a feje fölé emelve.

Több alkalommal is láttam azt a videofelvételt, amelyet ezen az emlékezetes napon készítettek. Az arcokról mély megindultság olvasható le. A szertartás egyszerű volt, de a videofilm olyan át-

élt, bensőséges áhítatot mutat, ami ritkán tapasztalható.

Sok ezer különböző vallású ember szorongott egymás mellett azon a néhány százméteres útszakaszon, amely a soufanieh-i házat és a Szent Kereszt templomot összeköti.

A hívők menetének élén Malouli atya vezette a rózsafűzér imát. Joseph Zahlaoui atya vitte az ikont, mellette pedig Elias Zahlaoui atya ment. Két kórus között haladtak, az egyik görög katolikus, a másik görögkeleti volt. Myrna és Nicolas követték őket kisírt szemmel. Amikor a Szent Kereszt templomba vezető út torkolatához értek, Joseph atya Elias atya felé fordulva így szólt: *„Ez a konstantinápolyi idők egyik napja.”*

A Szent Kereszt templomba érve az értékes ikont egy arra alkalmas emelvényre tették az ikonosztáz elé, néhány méterre a királyi kaputól.

Negyvenhárom napon keresztül imádságos sokaság töltötte meg a templomot. De...

Az ikon visszatérése

Semmiféle olajszivárgást sem észleltek, amíg az ikon a Szent Kereszt templomban volt felállítva. Myrna és Nicolas szobájukba egy másik ikont helyezett el, amely hasonló volt a templomba átvitt képhez, de nem volt üveg előtte. Több alkalommal is szivárgott ebből a másik ikonból olaj, de a cseppek a papírkép felületén képződtek. (Ezt az ikont később a ház bejáratától jobbra lévő bemélyedésbe tették.)

1983. február 21-én két görögkeleti pap, Kfour

atya és Hosni atya jelent meg előzetes értesítés nélkül Nazzouréknál, hogy visszaadják nekik az ikont, amelyet gondatlanul egy közönséges fekete műanyag zacskóba tettek. Feszült és heves szóváltásra került sor a két pap és a Nazzour család között.

E hírek nyomán nagy felháborodás keletkezett a legtöbb damaszkuszi keresztény közösségben.

Mindenki rosszalotta. Tudakozódtam az esetről és egyáltalán nem sajnálom, hogy semmilyen értesülést sem tudtam szerezni róla. Láthatóan mindenki el akarta felejtetni, és főképpen nem akartak ítélni.

Újabb gyógyulás

Bár az ikonon semmiféle olajszivárgást sem tapasztaltak, amíg a Szent Kereszt templomban volt felállítva, érdemes megemlíteni Alice Bénilian asszony 1983. január 25-én történt hirtelen gyógyulását. Aleppóból érkezett barátaival, mert tizenhárom éve szenvedett jobb karjának bénulása miatt, amely már szinte elszáradt. Az ikon előtt imádkozva, három ízben olyan nyomást érzett fején, mintha kéz nehezedett volna rá. A harmadik nyomásnál Bénilian asszony úgy érezte, mintha tűzgolyó hatolt volna fejébe, majd onnan a mellkasába. Ebben a pillanatban jobb karja megmozdult, visszanyerte rendes színét és erejét. A rendkívüli gyógyulást kezelőorvosa Dr. Pierre Salam állapította meg Aleppóban. Az orvos így végzi jelentését: *Én magam semmiféle tudományos magyarázatot sem tudok adni a gyógyulással kap-*

csolatban. (Dr. Pierre Salam orvosi igazolása 1983. április 30-án.)

Azon az estén, amikor az ikont visszahozták, Malouli atya felkereste a még mindig megdöb-bent családot. A lazarista pap meg akarta nyugtatni a lelkeket, ezért minden jelenlévőt imára szólított. Kilenc órakor, amikor Myrnával imádkozott, Malouli atya ezt a kérést fogalmazta meg magában:

– *Szent Szűz, adj világosságot, nehogy kárt tegyünk tervedben!*

Néhány percnyi ima után Myrna egyetlen szót sem szólva sietve elhagyta a szobát. Sógora Awad látta, amint felment a teraszra, ahol az előző jelenések történtek, odakiáltott Malouli atyának, hogy figyelmeztesse:

– *Abouna (atyja), Myrna a teraszra ment!*

Az egész ház népe igyekezett utolérni Myrnát. Térden állva találták, összetett kézzel ragyogó arccal, szavakat ismételve, mintha valakinek a diktálására figyelt volna. Elmondta, hogy a Szűzanyától kapott üzenetet arab tájszólásban:

*„Gyermekeim,
közöttünk maradjon,
hogy visszajöttem ide.
Ne bántsátok a gőgösöket,
akikben nincs alázat!*

*Az alázatos
mások figyelmeztetésére szomjazik,
hogy kijavítsa hibáit,
mialatt a romlott kevély,
mulaszt, lázad és támad.*

A megbocsátás a legjobb dolog.

Aki tisztának és jóindulatúnak
mutatkozik az emberek előtt,
az tisztátalan Isten előtt.
Kérést intézek hozzátok,
véssetek emlékezetetekbe
egy mondást,
és egyre ismételtessétek:

„Istenem megment,
Jézusom világosságot ad,
a Szentlélek az életem,
ezért semmitől sem félek.”*

Így van, Joseph fiam?
Tűrjétek és bocsássatok meg,
sokkal kevesebbet kell elviselnetek,
mint az Atyának.”

A jelenés befejeztével minden jelenlévő vissza-
tért a lakásba. A beszélgetés folytatódott, min-
denki azt kérdezte: „Ki lehet Joseph?” Malouli
atyja félrevonult, elgondolkodó arccal magába
mélyedt. Fél óra múlva reverendája zsebében ke-
resgetve elővette igazolványát. A jelenlevőkhöz
fordulva felindulástól remegő hangon mondta:

– Azt hiszem, én vagyok „Joseph”.

És elmondta, mit kért imájában, ahogy leírtuk.
Megmutatta igazolványát, hogy lássák kereszt-
nevét, mert Damaszkuszban kevesen tudták.
Abouna Malouli néven ismerik Szíriában.

* Lásd a fejezet végén.

Az ötödik jelenés

1983. március 24-én éjjel minden jelenlévő követ-
te Myrnát, aki megszakította imáját és fölment a
teraszra. Mindannyian letérdeltek Myrna körül.
A fiatalasszony kezéből bőségesen folyt az olaj és
széles sávban terült szét a földön. Egy Nabil nevű
fiatalember alátartotta két kezét és megken-
te vele arcát és fejét. Azután felállt a fiatalasszony és
hüvelykujjával minden jelenlevőt megjelölt hom-
lokán, majd egy bizonyos irányba nézett, és arra
fordulva mutatóujjával a kereszt jelét rajzolta a
levegőbe. Azután letérdelt Myrna és csengő han-
gon, minden mondat után szünetet tartva elismé-
telte, amit a „jelenés”, akit csak ő látott és csak ő
hallott, mondott neki:

„Gyermekeim,
küldetésem befejeződött.
Ezen az éjszakán
így szólt hozzám az angyal:
„Aldott vagy te az asszonyok között.”
Csak annyit tudtam válaszolni,
„Íme az Úr szolgálóleánya.”
Boldog vagyok.
Nem érdemlem meg,
hogy én mondjam meg nektek,
de Istenem tudtomra adta,
hogy megbocsátott nektek.
Legyetek egy Egyházzá!
Nem azt mondtam,
hogy építsetek templomot.
Az Egyház,
amelyet Jézus örökbe fogadott, Egy,
mivel Jézus Egy.

Az Egyház a földi mennyország.
Vétkezett, aki megosztotta,
és vétkezett,
aki megosztottságán örvendezett.

Jézus alkotta meg, egészen kicsi volt,
és amikor nagyobb lett, megosztott lett.

Nincs abban Jézus iránti szeretet,
aki megosztotta.

Gyülekezzetek!

Mondom nektek:

Imádkozzatok, imádkozzatok, imádkozzatok!

Mily nemesek gyermekeim,
ha térden állva esedeznek!

Ne féljetek, veletek vagyok.

Ne szakadjatok el egymástól,
miként a nagyok!

E szavakat tanítsátok meg a nemzedékeknek:
egység, szeretet és hit.

Imádkozzatok a Föld lakóiért!"

Az „üzenet” átadása után Myrna a Hiszekegyet kezdte imádkozni, amelybe a jelenlévők is bekapcsolódtak. E szavakkal fejezte be:

„Dicsőség a magasságban Istennek és békesség a Földön a jóakarátú embereknek!”

Még egy kis ideig elragadtatásban volt, majd ragyogva „tért vissza a földre.”

Malouli atya kérdésekkel ostromolta. Myrna elmondta, hogy akkor kezdett olaj folyni a kezéből, amikor a Szűz Mária kezében lévő rózsafűzér keresztje hozzáért kezéhez. A kereszt jelével, amit mutatóujjával rajzolt a levegőbe, Szűz Máriát jelölte meg, úgy ahogy kérte. A Hiszekegy befejezését is a Szűzanya imádkozta úgy, ahogy feljebb leírtuk.

Íme egy apróság, ami nincs híján a humornak:
Zahlaoui atya az első jelenéstől kezdve arra kérte a Nazzour családot, hogy ne beszéljenek senkivel ezekről az eseményekről, mert attól félt, hogy újabb ellentétek keletkeznek. Még Malouli atyát is csak február 21-én értesítették a jelenésekről, pedig ő egyre azt ismételgette, hogy

„Hiányzik a jelenség egyik láncszeme... még egy üzenetnek kellene lennie!”

Ilyen jól megőrizték a titkot a család tagjai!

* (Ezen a nyáron, néhány nappal azután, hogy Damaszkuszából visszatértem, 1987. augusztus 15-én láthattam annak a mondásnak gyümölcsét, amit előzőleg idéztünk, és amit egyre ismételgetnünk kell. A kis provánszi falu szentélyében váratlan beszélgetésem volt egy huszonöt éves fiatal lánnyal. Elmondta, hogy serdülő kora óta szorongások gyötrik, és azóta, amikor döntenie kellett, egy látó asszonytól kért tanácsot vagy kártyát vettetett magának. Nem is volt túl sikeres az élete. Nagyon rátámadtam, és szegényke sírni kezdett. Elmentünk a Szűzanyához, hogy rábízunk mindezt, és megtanítottam őt a damaszkuszi mondásra. Február végén felhívott telefonon és elmondta, hogy végleg elhagyta rossz szokásait és most már saját életét éli. „A Szűzanyának köszönhetően” emlékeztettem őt. Egyik avignoni szerzetes barátom készíti fel arra, hogy „Szűz Mária által Istennek szentelje magát.”)

6.

Az események felgyorsulnak

A szent olaj hónapja

1983 októberének közepén Malouli atya azt javasolta, hogy nevezzék november hónapot, amelyben az olajszivárgás évfordulóját ünneplik „a szent olaj hónapjának”. Az ajánlatot örömmel fogadták.

Néhány nappal később a jelenségek újabb sorozata kezdődött, amely nyomán számos megtérés fakadt.

A kis ikonról készült fényképeket akkoriban már hónapok óta ezerszámra osztogatták.

1983. október 20-án Salwa Naassan, egy fiatal lány telefonált Soufaine-h-be, hogy olaj szivárog a nála lévő fényképből, mely az ikonról készült.

Ugyanazon a napon Samir Zaher mérnök, miatt *Soufanieh-ben imádkozott, azt tapasztalta, hogy a kezében tartott reprodukción olajcseppek* keletkeztek, másnap pedig Ghannagé asszony és Jarallah kisasszony reprodukciói izzadtak olajat. Figyelemreméltó módon növekedett napról napra a jelenségek sorozata.

1983. október 22-én

15 fényképből szivárgott olaj,

1983. november 2-án

15 fényképből szivárgott olaj,

1983. november 3-án

9 fényképből szivárgott olaj,

1983. november 4-én

18 fényképből szivárgott olaj,

1983. november 5-én

10 fényképből szivárgott olaj,

1983. november 6-án

43 fényképből szivárgott olaj.

Ez a jelenség azóta sem szűnt meg, hanem az egész világon terjed.

Kevéssel Malouli atya javaslata után, hogy legyen 1983 novembere „a szent olaj hónapja”, megkezdődött „a soufanieh-i olajjelenség” újabb térhódítása. Mindez az események egybeesése vagy azok következménye lett volna? Soha senki sem tudná bizonyítani vagy egyértelműen állítani. Ezeket a jelenségeket azonban kapcsolatba hozhatjuk az 1982. december 18-án történt jelenség egyik mondatával:

„A családi otthonokat fogom inkább meglátogatni, mert azok, akik templomba járnak, nem mindig azért mennek oda, hogy imádkozzanak.”

G. LOGES

Ltd. Körzeti vegyész igazgató

Vegyészeti Vizsgálóhivatal

Wesel és Kleve körzetében

Goethe utca 1

4130 MOERS 1

Dr. Michel Obeid úrnak

Tel: 02841/202792

Dr. Otto Seidel utca 31.

1984. szeptember 7.

4220 Dinslaken

Fgb. Nr. SL 32

VIZSGÁLATI EREDMÉNY

az 1984. augusztus 28-án átadott folyadékról, amelyről azt állítják, hogy egy Szűz Máriát ábrázoló képből szivárgott ki. Átadtak két fényképet, amelyet a képről készítettek, ezeket tartójukban visszaadtuk.

A leadott mennyiség:

kb 2 ml, gumikupakos üvegcsőben.

Érzékszervi vizsgálat:

átlátszó, világos aranyárga, olajszerű folyadék; eredmény: olíva olajra jellemző illat.

Refrakció, 20 °C:

1,4683-

Infravörös spektroszkópia:

Az abszorpció a 400 és 4000 közötti hullámhosszúságú tartományban megfelel az olívaolaj karakterisztikájának

(TLJ-küvetta)

idegen aromaanyag nem található benne

(oldás CCL₄, kvarcküvettaiban)

nem található benne nem polarizált szénhidrogén

(florisil-abszorpció)

= olyan mint az olívaolaj.

Gázkromatográfia

észterezés után:

14,3% palmitinsav

0,8% margarinsav

2,9% stearinsav

72,5% olajsav

9,5% lenolajsav

= 100,0% olívaolaj

Elbírálás: A vizsgálat eredménye szerint a beszolgáltatót folyadék olívaolaj.

(Loges)

A kis ikonról készült több száz fényképmásolat, amelyekből olaj folyik, vajon nem Szűz Mária „látogatásának” egyik kedves módja?

A jelenségekkel kapcsolatban számos tanúságtételt jegyeztek fel a megtérésekről, melyek között sok langyos hívő nyilatkozott arról, hogy újból imádkozik, és főleg arról, hogy családjával együtt imádkozik.

Néhány gondolat az olajról

Több olyan olajmintát vegyelemeztek, amely Soufanieh-ből való. A mintákat az ikonról vagy Myrna bőréről vették. Az analitikus vizsgálat eredményeit látva a szakértők megállapították, hogy 100%-os tisztaságú olíva olajról van szó. Pedig tiszta olíva olajat valójában alig találhatunk. Kisebb-nagyobb mennyiségben minden olíva olaj tartalmaz lúgos és egyéb vegyületeket. Például a Provence-ban az olíva bogyót préseléskor fonott vesszőkosarakba teszik, amelyek a malmkövek nyomása alatt több-kevesebb idegen anyagot adnak az olajhoz és azok belekeverednek.

A Myrna testét elborító olaj lassanként párolog el, semmi sem marad vissza belőle a bőrön. Ez az olaj nem hagy foltot. A következő kísérletet végeztük: Két mintadarabot vágunk le ugyanaból a selyemből, az elsőre egy-két csepp soufanieh-i olajat cseppentettünk, a másikkra pedig a kereskedelmi forgalomban lévő olajat.

Nyolc nap múlva megállapítottuk, hogy a vásá-

rott olajjal átitatott selyem foltos lett, a soufanieh-i olajjal átitatott selyemmintán semmiféle folt sem maradt és teljesen száraz volt!

Az ikont egy kis tabernákulumba helyezték, amely márványból és üvegből készült (Myrna édesapja készítette), ajtaja le van lakatolva. Az egyetlen kulcsot Malouli atya őrzi, aki igen takarékosan gazdálkodik az értékes olajjal. Barátai nevetve mondják, hogy megtréfálják őt: *Maouli atya inkább a lelkét adná, mint az olajat.*

Nicolas mondta el nekem, hogy egyszer egy kis olajos fiolát tett páncélszekrényébe, amelynek kódját egyedül ő ismerte. Néhány nap múlva kinyitotta a szekrényt, a fiola üres és száraz volt. *„Senki sem nyithatta ki a szekrényt”,* mondta nekem.

Hallgassunk meg egy másik történetet is, amely egy kissé távolabbi kapcsolatban van az olajjal. 1985-ben egy hölgy látogatott el a soufanieh-i házba. Abban a pillanatban lépett be, amikor Myrna hozzáfogott az udvar felmosásához. A látogató felkiáltott:

„Mit látok! Az a kéz, amelyen a Szent Szűz olaja csordul végig, most piszkos vízbe merül!”

Myrna felegyenesedett és így válaszolt:

„Azt gondolja talán, hogy Szűz Máriának volt szolgálója?”

Javasolom, hogy olvassák el a mellékelt tanúságtételt – a sok közül egyet –, amelyet a jelenség megállapításáról írtak. Azért választottam ezt, mert Betlehemből és Beith-Sahourból való papok írták, és az a két hely igen kedves minden keresztény számára.

A Betlehemből és Beith-Sahourból való papok tanúságtétele

„Az Atya, a Fiú és a Szentlélek,
az egyetlen Isten nevében. Amen.”

„Uram, milyen nagyok a Te műveid
és mily bölcsességgel alkottad őket!

*Tiszteletreméltó Myrna nővérünknek,
hogy az Úr erősítse meg!*

Szeretetteljes és hitből fakadó üdvözlettel fordulunk hozzád, há-
zad népéhez és családjához Betlehem városából, ahol a magasztos
bölcso, a Megváltó szülőhelye található. Azért esedezünk a Min-
denhatóhoz, hogy egészséget, erőt és olyan képességet adjon ne-
ked, hogy be tudd mutatni Isten Szentséges Anyjának csodáit, és ő
legyen a hitre szomjazó lelkek vezetője.

Mennyire boldogok vagyunk, hogy tudtadra adhatjuk, hogy
1986. június 12-én meghívtak bennünket M. Mitri Tanass Abou-
Aita házába Betlehemben, hogy a Teremtő természetfeletti hatal-
mát szemléljük és lássuk az egészen tiszta Szent Szűz képből le-
csorduló olajat. Ez a „szent olaj forrása”, amelyet M. Georges Ta-
nass Abou-Aita hozott magával damaszkuszi látogatása alkalmá-
val Soufanieh-ből. Az olaj egy teljes hónapig folyt a képből. Papok
és hívők százaai jöttek, akik különböző keresztény közösségekhez
tartoznak, Betlehemből, Beith-Sahourból, Beith Jalából, Jeruzsá-
lemből, Ramallahból és Názáretből, és meglátogatták a képet,
hogy áldást kapjanak. Imádkoztak és énekeltek, hogy dicsőítsék a
Teremtőt, aki elküldi csodáit az égből, és hogy tiszteljék a tisztasá-
gos Szent Szűzet, a Világosság Anyját.

Áldott legyen az Úr neve!”
1986. szeptember 15.

Jacques Abou-Sada
a betlehemi görög katolikus közösség parókusa
(aláírás és a parókia pecsétje)

Ibrahim Khoury
a beith-sahouri görögkeleti közösség parókusa
(aláírás és a parókia pecsétje)

Georges Tanass Abou-Aita
Mitri Tanass Abou-Aita (ügyvéd)
(aláírások)

A Szeretet leányai damaszkuszi kongregációjának egyik nővére 1983-ban szeretett volna egy darab olajjal átítatott vattát küldeni nővére férjének, aki gyógyíthatatlan betegségben szenvedett. A szerzetesnővér Malouli atyától kért vattát. Amikor visszatért a rendházba még két nővérnek is adott a vattából, akik annyit vettek belőle, hogy neki csak egy kis darab egészen száraz vatta maradt. Nem számít, „én hiszek benne” – mondja tanúságtételében a nővér, és elküldte a kis darab vattát, kíséző levelében megmagyarázva a soufanieh-i eseményeket. Három hét múlva levelet kapott nővérétől, amely pontosan leírta, hogy a vattadarab „fürdött” az olajban!

Extázisok és stigmák

1983. október 24-én két alkalommal, tizennégy óra előtt és tizenkilenc óra előtt Myrna extázisba került, amelyről semmilyen különleges emléket nem őrzött meg.

1983. október 28-án, pénteken Myrna azt állította, hogy két tenyerében olyasmit érez, mintha valamely kemény és hegyes tárgyat nyomnának bele. 18 óra 20 perctől kezdve elragadtatásba került, amelynek 18 óra 50 perckor lett vége, és amelynek során a Szent Szűz látomásában részesült. Így mondja el Myrna:

„A felhők között voltam és láttam Édesanyámat, a Szent Szűzet. Rám mosolygott és én visszamosolyogtam rá, mintha nővérem és társam lenne. Ő egyenesen állt, én meg meghajoltam. Mosolya akkor komolysággá változott, és így szólt hozzám:

«Menj le, és mondd meg nekik, hogy te elsősorban az én leányom vagy, csak azután az övék.»

Megtettem. Láttam, amint mindannyian körülöttem sírtak, sőt láttam saját testemet is az ágyon fekve. Hogyan láttam mindezt? Nem tudom. Megmondtam nekik:

«Nouha (az édesanyja keresztnéve), előbb vagyok az ő lánya, mint a tiéd»,

majd visszatértem a Szent Szűzhöz... így szólt hozzám:

«Szívem eleped egyetlen Fiamért...», majd magamhoz tértem és kinyitottam szememet.”

Október 31-én, hétfőn 14 óra 45 perckor olaj borította el Myrna két kezét. Fájdalmat érzett két kezében, két lábfejében és homlokában. Tenyere közepén ekkor kis dudorok keletkeztek, bőrke-ményedéshez hasonlóan. 19 óra 4 perckor újból elárasztotta az olaj, újabb fájdalmakat érzett és két lábfején jelentkezett ugyanaz a nyomó fájdalom, amelyet pénteken a kezén érzett.

1983. november 4-én bal melle alatt megjelent egy másfél centiméter hosszúságú seb, amelyből kevés vér szivárgott.

1983. november 25-én pénteken 16 óra 15 perckor újból vérzett az oldalseb. 17 óra tájban vér folyt két tenyeréből és két lábfejéből azon a helyen, ahol október 28. óta Myrna fájdalmat érzett. Több orvost is hívtak, hogy nézzék meg a sebeket. Közöttük volt Jamil Marji, Joseph Nasrallah, Elie Barsa, Jean Siage, Joseph Massamiri, Georges Mounayer, és Elie Farah. Dr. Massamiri vizsgálat végett vérmintát vett a sebekből. Mege-rősítette, hogy a vér, amelyet megvizsgált, Myrna vére volt. 22 óra felé eltűntek a sebek

anélkül, hogy heg maradt volna helyükön. Vér-
aláfutáshoz hasonló kis pirosuló foltok maradtak
nyolc napon át bőrén.

Myrna aznap este 20 órától kezdve 20 óra 20
percig extázisban volt. A Szent Szűzet látta, amint
egy kicsit magasabban állt, mint ő. Előző elragad-
tatásaiban a Szűzanya és Myrna mindketten egy
magasságban álltak. Myrna így számolt be arról,
amit neki a Szent Szűz mondott:

*„Íme ez minden, amit kívánok. Nem azért jöt-
tem, hogy megosszalak benneteket. Házaseletetek
olyan marad továbbra is, amilyen most.» Majd cso-
dálatos mosollyal egészen nyugodtan kérdezte:*

*„Szívesen jössz hozzám?» Így válaszoltam:
«Igen.»*

*Es magához intve engem így szólt: «Jöjj, elég,
hogy akarj jönni.» Megpróbáltam hozzá lépni, de
nem tudtam.»*

1983. november 26-ról 27-re virradó éjjelen a
jelenségek első évfordulóján olaj borította el az
egyik ikont és Myrna kezét. Nicolas engedélyt
kért Malouli atyától, hogy elénekeljék a „Happy
birthday to you” ismert születésnap-i köszön-
tést. Az arab nyelven énekelt dal kezdetén két
könnycsepp jelent meg és csordult le Szűz Mária
ikonjának nagyított másolatán, amelyet néhány
perccel azelőtt hozott Manuel Khawam. Ugyan-
ez ismétlődött másnap, november 27-én két al-
kalommal a születésnapot ünneplő látogatók
imádkozó csoportja előtt.

Másodízben válnak láthatóvá a stigmák Újabb extázis

1984. április 19-én, nagycsütörtökön 15 óra 30 perckor újból láthatóvá váltak a stigmák és vértek.

Az oldalseb tíz centiméter hosszúságú lett. 15 óra 30 perckor Myrna elragadtatásba esett, ami 16 óra 45 percig tartott. Malouli atya mellette volt, és többször is szólt hozzá:

– *Myrna, Myrna, kérdezd meg a Szent Szűzet, mit akar tőlünk, hogy megtehessük!*

A fiatalasszony nem válaszolt, később elmondta, hogy nem hallotta a pap kérését.

Ebben az elragadtatásában nem látta Szűz Máriát. Magas, szép hegyet látott, tetején fényes gömb volt, amely megvilágította a hegyet. Vágyat érzett arra, hogy felmásszon erre a hegyre. Az extázis alatt felvett videofilmen látható, hogy a fiatalasszony igyekszik fejét felemelni.

Az extázis után Myrna több percig nem tudta mozgatni bal karját és lábát. Ezt nem tapasztalták az előző elragadtatások alkalmával.

Meg kell adni az árát!

1984-ben azon a héten, amely az Úr mennybemenetelét megelőzte (május 31. csütörtök), Myrna igen aggódó és nyugtalan volt, időnként szerette volna széttépni ruháit.

A mennybemenetel ünnepén, csütörtökön 15 óra 30 perc táján Malouli atya néhány asszonnyal

beszélgetett. Myrna is köztük volt. Nyugodt volt, majd hirtelen így szólt az atyához:

– Szeretném látni Jézust.

– *Lehet, hogy láthatod, de annak meg kell adni az árát!*

– Mit jelent az, hogy megadni az árát?

– *Talán szenvedned kell vagy valami mást jelent, nem tudom. Csak azt tudom, hogy meg kell adni az árát.* (Malouli atya feljegyzése.)

16 óra felé Myrna bement szobájába és lefeküdt az ágyára. Arcát, nyakát, kezét elborította az olaj. Szeméből is olaj folyt rettenetes fájdalomokat okozva neki. Ketten tartották két kezét, attól félve, hogy kárt tesz szemében, annyira elviselhetetlen volt a fájdalma. Myrna kiáltozott.

16 óra 11 perckor megnyugodott. Extázisba került. Így írta le látomását:

– *Hegyet láttam és világosságot. A hegy tetején Jézust láttam, amint jobb karját felemelte, a másik a teste mellett maradt. (...)*

(Riport kazetta: A damaszkuszi jelenések. Mambré kiadás.)

16 óra 38 perckor a fiatalasszony kinyitotta szemét, fájdalmas nyögéseket hallatott a szeméből folyó olaj miatt. 16 óra 45 perckor mosolyogva mondta el:

– *Láttam őt!*

16 óra 48 perckor ismét elragadtatásba esett 16 óra 58 percig. 17 órakor lediktálta azt az üzenetet, amelyet az Úr bízott rá:

„Leányom,
én vagyok a Kezdet és a Vég.
Én vagyok
az Igazság, a Szabadság és a Béke.
Az én békémet adom nektek.
A te békéd ne az emberek
nyelvén fakadjon!
Mondjanak rólad jót vagy rosszat,
te a rosszat gondold magadról!
Aki nem keresi az emberek elismerését,
nem fél rosszallásuktól sem,
hanem igaz békének örvend,
ami bennem valósul meg.
Csendesen és függetlenül élj!
Ne törjön meg az, hogy értem fáradozol,
örvendezz inkább!
Én kárpótolni tudlak.
Fáradozásod már nem tart soká,
és fájdalmaid meg fognak szűnni.
Imádva esedezz,
mert érdemes szenvedni az örök életért.
Imádkozz, hogy Isten akarata
teljesedjen benned,
és mondd:
„Szeretett Jézusom,
engedd meg, hogy megpihenjek Benned
minden dolog,
minden teremtmény,
minden angyal,
minden öröm és ujjongás,
minden dicsőség és méltóság,
az egész mennyei sereg felett!
Mert egyedül Te vagy a Magasságbeli.
Egyedül Te vagy
a Hatalmas és a Jó mindenek felett.

*Jöjj, és vigasztalj meg engem,
oldozd meg láncaimat,
és add meg a szabadságot!
Nélküled nem teljes boldogságom.
Nélküled üres az asztalom.”
„Akkor eljövök, hogy megmondjam:
Hívtál,
és íme itt vagyok.”*

Azóta sok ezren megismerték ezt az imát, amelyet Krisztus Myrnának tanított. Soufanieh-ben mindennap elmondják, és sokan önkéntelenül mondogatják napközben, amikor szükségesnek érzik. Egyesek azt állítják, hogy jóleső lelki vigaszt nyújt.

1984. szeptember 7-én 19 óra 47 és 20 óra 20 között Myrna újabb elragadtatásba esett.

Szűz Mária titkot bízott Myrnára, amelyet még nem mondhat el:

„Ez halálodig köztünk marad.”

Az üzenetből csak a következő szavak maradtak meg emlékezetében:

– (...) *Úgy élj, hogy életed ne akadályozzon meg abban, hogy továbbra is imádkozz (...)*!

Valójában Haifa, a vak mohamedán asszony esdeklése zavarta meg Myrnát, és lehet, hogy végleg elfelejtette az üzenet további részeit.

Myrna találkozik a pápai nunciussal

Mgr. Nicolas Rotunno, aki 1984-től kezdve volt Szíria pápai nunciusa, Zahlaoui atya tudomására

hozta, hogy szeretné, ha jelentést készítenének számára a soufaniehi eseményekről.

1984. november 4-én találkozott a pápai nuncius Myrnával Foucauld atya kis testvéreinek közösségi házában. A találkozón Pia nővér és Salwa nővér is jelen volt.

Néhány perc beszélgetés után a főpap azt kérte Myrnától, hogy imádkozzanak együtt. Pia nővér kivett misszáléjából egy Szűz Mária képet és odaadta Myrnának. Néhány másodperc múlva Myrna kezét és a kis képet is elborította az olaj. Mgr. Rotunno kezébe vette a képet és így szólt:

– *Ez az ég jele!* (Zahlaoui atya naplójából)

1984. december 5-én Zahlaoui atya meglátogatta a pápai nunciust, aki ragaszkodott ahhoz, hogy láthassa a kis ikon reprodukciót. A főpap műanyag tartóba tette, és hálósobája éjjeliszekrényére helyezte.

Meg kell jegyeznünk, hogy e magasrangú egyházi személyiség gondos és tiszteletteljes gesztusa semmiben sem befolyásolta az Egyház ítéletét a későbbiekben. Szíria pápai nunciusa kérte, hogy értesítsék minden soufanieh-i eseményről, és gondosan tiszteletben tartotta minden ember véleményét, akár kedvező, akár kedvezőtlen volt.

Fénylő vakság

1983 novemberének első felében Myrna elmondta barátnőjének, Hanának, hogy imája közben egy benső hang így szólt hozzá: „*El fogom venni a*

szemedet.” Hanának túl nehéz volt ez a titok és elmondta Salwának, aki fontosnak tartotta, hogy Elias Zahlaoui atyának beszámoljon erről megkérve őt, hogy ne beszéljen róla. A pap valóban észrevette Myrna arcának sápadtságát és szemében a nyugtalanságot. Szombaton, október 24-én Zahlaoui atya anélkül, hogy titkát elárulta volna, kikérdezte Myrnát. A fiatalasszony beszámolt neki arról a benső hangról, amelyet imája alatt hallott. A pap óvatosságra intette, többek között felhívta figyelmét arra a lehetőségre, hogy a Sátán igyekszik őt eltávolítani az imától. A fiatalasszony határozottan felelte:

– *Ha a gonosz lélek ily módon akar eltávolítani az imától, akkor ugyancsak téved, mert sohasem imádkoztam annyit, mint ezekben az időkben!*

– *Félsz?*

– *Egyáltalán nem. Teljesen rábízom magamat az Úrra és a Szent Szűzre. De nyugtalan vagyok Nicolas és szüleink miatt. Vajon hogyan fogadják, ha elvesztem látásomat? Imádkozom, hogy az Úr adjon nekik erőt.*

1984. november 26-án, hétfőn a belső kert tele volt imádkozókkal, Myrna visszavonult szobájába. Néhányan vele mentek. Köztük szülei és férje szülei, Malouli atya, Zahlaoui atya, Spiridon orthodox diákonus, Jabbour ügyvéd és négy orvos. Három napon és három éjszakán keresztül imádkozott a sokaság a ház belső kertjében.

22 óra 50 perckor olaj borította be Myrna arcát és két kezét. Extázisba került.

Nabil Chkeir filmoperatőr videofilmre vette elragadtatását. Meg kell jegyeznünk, hogy az ikonnak a Szent kereszt templomba történt át-

szállítása óta szinte az összes soufanieh-i eseményt filmre vette Nabil, és ezzel páratlanul gazdag történeti dokumentumot készített. (Jean-Claude Darrigaud atya video riportja Nabil felvételeinek köszönhetően készülhetett el, amelyet a Mambré kiadó terjeszt és forgalmaz: „A damaszkuszi csoda” címen.)

Nabil erős, vidám fiatalember, olyan mint egy rugbyjátékos. Barátai mondták el, hogy bizonyos jeleneteknél azonban az ő lába is remegni kezdett. Olyankor sürgősen átadta készülékét fiatal aszisztensének Tonymak, és gyorsan visszavonult.

23 óra 20 perckor Myrna magához tért. Tágra nyílt szemét nem zavarta a video erős reflektora. Kitágult pupillával jobbra és balra nézett, majd felfelé és lefelé. Már nem látott. Minden jelenlévő csendben figyelte. Spiridon diákónus az Úr színváltozása ünnepi himnuszát énekelte. Három nap és három éjjel nem távozott a házból. E három nap számára a különlegesen elmélyült ima idejét jelentette. A tanúk azt mondták, hogy „másutt” volt, „Istenbe feledkezett.”

Myrna hirtelen zokogni kezdett és felkiáltott:

– *Uram, ez sok!*

Rádöbbszent vakságára.

Később elbeszélte, hogy nem volt sötétségben, hanem egyenletes fény vette körül. Nem látta a tárgyakat és a személyeket akár nyitva, akár csukva volt a szeme. Megérezte azonban a megszentelt tárgyak, feszületek, szentképek jelenlétét... Többször mutattak neki különböző tárgyakat, de csak a megszentelt tárgyak jelenlétét vette tudomásul.

Másnap férje felakasztotta a szekrényre az ikon nagyított másolatát. Myrna úgy látta, hogy erős fény sugárzik belőle, amit semmi sem tud eltakarni és amelyet követett tekintetével, amikor máshová tették.

23 óra 55 perckor egy kis vizet kért és hozzátette, hogy három napon át semmit sem fog enni vagy inni a jelenségek második évfordulójának megünneplésére, ahogy már előre bejelentette.

Éjfélkor éppen úgy, mint előző évben, a jelenlévők elénekelték a „Happy birthday to you” kezdetű vidám éneket és Myrna kivételével elfogyasztottak egy nagy süteményt, amelyet erre az alkalomra készítettek.

Másnap reggel abban a pillanatban, amikor Malouli atya megáldoztatta Myrnát, édes, kellemes illat áradt szét a szobában.

Este Elie Farah, szemorvos megvizsgálta Myrna szemét. Semmi olyant nem állapított meg, ami a vakságot megmagyarázta volna.

Szerdán Zahlaoui atya megáldoztatta Myrnát. A házban újból szétáradt az illat.

Csütörtökön 9 óra 22 perckor Zahlaoui atya meg akarta áldoztatni Myrnát.

– Még egyszer? – kérdezte Myrna.

Az atya meglepődött, majd bizánci szertartás szerint újból felmutatta az átváltoztatott kenyeret és a fiatalasszony magához vette. Kicsit később, a dél előtt folyamán Zahlaoui atya Myrnával beszélgetve megtudta, hogy ő már az atya áldoztatása előtt néhány pillanattal megáldozott. Többen állították, hogy látták, amint valamit lenyelt. Malouli atya azt gondolta, hogy „misztikus szentáldozásban” része-sült, ami igen gyakori a misztika történetében.

Myrna elmondta, hogy az első alkalommal rágás nélkül nyelte le az Oltáriszentséget nem úgy, ahogy általában szokta.

11 óra 43 perckor egy kevés igen illatos olajat hányt, amelynek illata hasonlított a bizánci ritusú Egyház egyik mirha illatú liturgikus olajához. Az olajhányás többször ismétlődött, 15 órakor, 21 óra 10 perckor, és 23 óra 15 perckor. A közbeeső időben Myrna aludt, a jelenlévők pedig imádkoztak.

23 óra 18 perckor, amikor újból hányingert érzett, megfordult ágyában, lassan kinyitotta szemét, és felkiáltott:

– *Édesanyám, látok!*

Myrna visszanyerte látását, az egész ház örvendezett. Spiridon, az orthodox diakonus lelkesen hozzákezdett a húsvéti győzelmi himnuszhoz:

„Krisztus feltámadt a halottak közül, halálával eltiporta a halált, és életet adott azoknak, akik a sírban vannak...”

A khababi események

Khabab 10 000 lakosú város Damaszkusztól 60 kilométerre, és Hauran püspökének székhelye.

Zahlaoui atya elhatározta, hogy meglátogatja a püspököt és három napra odautazik Myrnával és Nicolas-szal együtt. A háziak vendégszeretete, a nagy nyugalom és az ott lakó papok és apácák jámborsága miatt választotta e helyet, hogy egy kis időre visszavonuljanak imádkozni, és az események aktáit áttekintsék.

Ott tartózkodásuk első napján, 1985. február 25-én, hétfőn az ebéd végén, amikor mindenki fölállt, hogy elimádkozzák a „Deo gratias”-t, Myrna kezét az ima kezdetétől olaj borította el. Ez bántotta a fiatalasszonyt és természetes szerénysége miatt először nem szólt róla, de a püspök, a papok és az apácák látták zavarát és az olaj szivárgását. Azonnal a kápolnába mentek. Az ima alatt még bőségesebben jelent meg kezén az olaj.

1985. február 27-én meghívták Myrnát, hogy látogassa meg Mouaffaq Id atya édesanyját betegágyában, akit bátyja halála igen megviselt. Imádkozni kezdtek, és egy ideig Myrna vezette az imát. Azzal az imával fejezte be, amelyet Krisztus 1984 mennybemenetelének ünnepén tanított neki elragadtatásában. A látogatás végén Myrna két kezét és a soufanieh-i ikon egyik másolatát elborította az olaj.

Ezt követően Mouaffaq Id atya a zsolozsmát imádkozta a bassiri templomban. A hívők, akik aznap este szép számban voltak jelen, észrevették meghatottságát, amit nem tudott elrejtteni. A zsolozsma végén elmondta a hívőknek, hogy milyen csodában volt része egy órával korábban édesanyja ágyánál.

28-án este Mouaffaq Id atyát és Boulos Bourkhoche érseket meghívták, hogy állapítsák meg az olajkönnyezést a soufanieh-i ikon nagyított másolatán, amelyet Nazih Ra'd-tól kaptak. Ezen az estén több mint ezren jöttek a kép elé imádkozni, közöttük Adib Ibarah tábornok és George Bdéwi tábornok. A jelenség másnap estig tartott.

Az ikont 1984. március 1-én ünnepélyes menettel átvitték a székesegyházba. A templom te-

le volt. Mgr. Paul beszédet rögtönzött a Szent Szűz dicséretére:

„(...) Múlt esztendőben, miként a mai napon az Akathisztosz himnusszal esőért könyörögtünk, hogy jó legyen a termés, és az ima gyors meghallgatásra talált. Íme ma a Szent Szűz két könnyet ejtett: örömkönnyet, mert látta, hogy gyermekei buzgó imában térdénállva könyörögnek, bűnbánatot tartanak és hálát adnak; de a bánat könnyét is hullatta hűtlenségünkön bánkódva, hogy nem tettünk eleget Isten felszólításának, és a tökéletesedésre szólító keresztény hivatásunknak.”

Másnap, 1984. március 3-án, vasárnap valamivel 14 óra előtt Myrna elragadtatásba esett. Annak a nővérnek a hálósobájában fektették le, aki az érsekség rendjére felügyelt. Az érsek tanúja volt az extázisnak. A fiatalasszonynak látomása volt Szűz Máriáról, aki mosolygott, mellette pedig egy pap állt áldást osztva a kereszt jelével. Miután a látomásban szereplő pap személyleírását meghallgatták, több fényképet is mutattak Myrnának Nicolas Nihmaneről, az előző püspökről. Világosan felismerte a főpapot azon a fényképen, amely őt fedetlen fővel ábrázolta. (E fejezetben leírt khababi események minden részletét abból a hivatalos jelentésből vettük át, amelyet a haurani görög katolikus érsekség bocsátott ki 1986. május 5-én.)

1986. november 28-án barátunk, Jean-Claude Darrigaud atya interjút készített a francia televízió számára Boulos Bourkhoche érsekkel. A beszélgetés végén az érsek határozottan kijelentette:

– *Személyes benyomásom az, hogy itt isteni bea-*

vatkozás történt. (...) Az isteni hatalom számára semmi sem lehetetlen.

1987. február 11-én Bourkhoche érsek meglátogatta Zahlaoui atyával együtt a hadügyminisztert, Moustapha Tlass tábornokot, és hosszan beszélgettek Soufanieh eseményeiről. Tlass tábornok mohamedán, aki több alkalommal volt az olajszivárgás tanúja Soufanieh-ben, ahová szír személyiségeket és a kormány egyes tagjait is magával vitte.

A Szűz újból egységre szólít

Amikor Myrna visszaérkezett aleppói útjáról, ahová azért ment, hogy Benilian asszonnyal és kezelőorvosával, dr. Pierre Salammal beszéljen, 1985. május 1-jén – a Szűzanya hónapjának első napján – 19 óra 42 perckor extázisba esett, amely 19 óra 57 percig tartott. Szűz Mária bíborszínű széken ült. Két kezében tartva Myrna kezét a Földre nézett.

Így szólt hozzá:

– *Gyermekeim, gyülekezzetek! Szívemen seb van. Ne engedjétek, hogy Szívem a ti megosztottságotok miatt szétszakadjon! Leányom, fáradságodért meg foglak ajándékozni.*

Akik Soufanieh-hez közel állnak, egyetértenek abban, hogy „az ég ajándéka” nem más, mint Myrna kislánya, akit 1986. október 15-én hozott világra, és akit szülei a szép Myriam névre kereszteltettek.

Május végén Myrna és Nicolas Libanonba utaz-

tak, ahol azóta sokszor jártak. Minden látogatásuk alkalmával igen sok olajszivárgás történt. Talán így jelzi az ég együttérzését azzal a néppel, amely rettenetes háborútól szenved.

Ebben a könyvben nem lehet azt a sok jelenséget részletezni, amelyek Libanonban történtek. Három személy nevét említjük meg, akiket erősen megérintettek az események: Georges Skandar Zahlé-i maronita püspököt, Tony Hannát, a híres libanoni énekest és Rafic Kallabot, a Mezőgazdasági Hitel igazgatóját.

1985. augusztus 4-én, vasárnap Myrna a szentmise alatt esett elragadtatásba a hassakéi szír orthodox székesegyházban Djézireh-ben (Damaskusztól észak-keletre 900 km távolságban). A szentmisét az Egyház egységéért mutatták be két püspök és számos pap koncelebrálásával.

1985. augusztus 14-én, szerdán a mennybe felvétel előtti napon Myrnának újabb extázisa volt Soufanieh-ben. Szűz Mária a következő üzenetet bízta Myrnára:

„Gyermekeim, boldog ünnepet!

Az én ünnepem az,

amikor látom, hogy egybegyűltek.

A ti imátok az én ünnepem.

A ti hitetek az én ünnepem.

A ti szívetek egysége az én ünnepem.”

Ebben az extázisban a Szent Szűz válaszolt arra a kérdésre, amelyet Malouli atya intézett hozzá Myrna által azzal kapcsolatban, hogy milyen magatartást tanúsítsanak az egyházi előljárók előtt, és hogy az eseményekről kell-e írásbeli jelentést adniuk:

„Annak adjátok át az üzeneteket, aki érdeklődik iránta.”

Meglepő üzenet

1985. szeptember 7-én, szombaton, Szűz Mária születésnapjának előestéjén 19 óra 18 perckor Myrna a szobájába ment, hogy megpihenjen ágyán. 19 óra 22 perckor olaj szivárgott szeméből éles fájdalmat keltve. Édesanyja igyekezett lefogni kezét, mert attól félt, hogy lánya fájdalmában megsérti szemét. 19 óra 32 perckor mély lélegzetet véve balfelé hajtotta fejét, ajka megremegett és elragadtatásba esett.

Erős, ragyogó fényt látott, amely azonban nem vakított, és e fény közepéből hang hallatszott:

„Én vagyok a Teremtő.

Azért alkottam őt, hogy ő megalkosson engem.

Örvendjete az ég örömének,

mert az Atya leánya,

az Isten Anyja,

az Isten jegyese,

a Lélek jegyese megszületett!”

Myrna csak homályosan látott, amikor megszűnt elragadtatása. 20 óra 15 perckor nyerte vissza rendes látását, miután Malouli atya befejezte az üzenet felolvasását a jelenlévőknek.

Másfél órás elragadtatás

1985. november 26-án, kedden már kora délután tengernyi ember árasztotta el a soufaniehi házat és környékét. Csak kevés kíváncsiskodó érkezett, a tanúk szerint a sokaság lelkes imába mélyedt, melynek folyamán ismert énekek és spon-tán imák is elhangzottak.

17 óra tájban Myrna kezét, nyakát, arcát – és akkor első alkalommal – lábát is elborította az olaj, ami kisvártatva szeméből is szivárogni kezdett. A fiatalasszony extázisba esett.

Az elragadtatott állapot folyamán egy libanoni orvos, dr. Abillama több kísérletet végzett, amelyek közül az egyik a jelenlévők élénk tiltakozását váltotta ki, kést szúrt Myrna jobb mutatóujjának tövébe. Myrna akkor nem reagált rá, de később, amikor megszűnt extázisa, erős fájdalmat okozott neki.

Ezért a továbbiakban, ahogyan Myrna kérte, csak a papok kaptak felhatalmazást arra, hogy elragadtatása alatt a szobában maradjanak, még hozzátartozóinak is távoznuk kellett.

Erről szól a következő kedves történet: Tony, a segédoperatőr, kezében filmfelvevőjével lekuporodott egy homályos sarokban. A kellő pillanatban felvételt akart készíteni, de gépe nem működött. Több sikertelen kísérlet után zavarában kiment a szobából, hogy erről beszámoljon Nabilnak, a főnökének, de alighogy Nabil próbálkozott a felvétellel, újból működött a készülék!

Myrna Krisztust látta elragadtatásában:

– Leányom, mit szeretnél, ha keresztre feszítenének téged, vagy ha megdicsőülnél?

– *Ha megdicsőülnék.* (Malouli atya megkérdezte Myrnától, hogyan értelmezi ezt a szót. Gondolkodás nélkül válaszolta: Annyit jelent, mint azt mondani, hogy dicsőség az Atyának, a Fiúnak...!)

Krisztus mosolygott és így szólt:

– *Mit szeretnél, ha a teremtmény vagy a Teremtő dicsőítene meg?*

– *Ha a Teremtő dicsőítene meg.*

*„Ez a keresztre feszítés által valósul meg,
mert valahányszor a teremtményekre nézel,
eltávolodik tőled a Teremtő tekintete.*

*Azt akarom, leányom,
hogy legyen gondod az imára,
és vedd meg magad!*

*Aki magát megveti,
annak Isten növeli
erejét és szárnyalását.*

*Írántatok érzett szeretetem miatt
feszítettek keresztre engem,
és azt akarom,*

*hogy értem
önként, szeretettel és türelemmel
hordozzátok és*

*viseljétek el kereszteteket,
és hogy várjátok eljöveteletem!*

*Aki velem együtt szenved,
az velem együtt lesz a dicsőségben.*

*Nincs másban üdve a léleknek,
csak a kereszten.*

*Ne félj leányom,
megadom neked sebeimet,
hogy így fizesd meg a bűnösök tartozását.*

*Ez az a forrás,
amelyben szomját oltja minden lélek.*

*És ha hosszú lesz távollétem,
és ha a fény kialszik számodra,
ne félj!*

Az megdicsőítésemre lesz.

*Menj a Földre,
ahol általános lett a romlottság,
és légy Isten békéjében!"*

Hasonlóan az előző látomásokhoz, amelyekben Myrna az „isteni világosságot” vagy Krisztust látta, az extázis megszűntével most sem nyerte vissza teljesen látását. (Homályosan látott.) Csak akkor tisztult ki látása, amikor lediktálta a papoknak a párbeszédet és az üzenetet.

Egy év pusztaság

Egy éven át, az 1985. november 26-i extázist követően 1986. november 26-ig SEMMI sem történt Soufanieh-ben. Nem volt egyetlen csepp olaj, egyetlen látomás, egyetlen jelenés, egyetlen lokúció [belső hang] sem.

Ez az egy évig tartó pusztaság volt az egyik legkeményebb megpróbáltatás, mely azonban a soufanieh-i események javára szolgált. Amennyiben ez emberi mű lett volna, elképzelhető-e, hogy a szervezők háromszázhatvanöt hosszú napon át meg akarták volna fosztani magukat munkájuk ellenértékétől? (Nemcsak pénzre gondolunk.)

Meg kell említenünk ezenkívül a főszereplők bátorságát és a megpróbáltatásban tanúsított becsületességét. E tizenkét hosszú hónap alatt sok

tízezer szempár vizsgálta Myrna kezét azt remélve, hogy láthatják, amint megjelenik rajta az olaj, sok tízezer kéz kulcsolódott ájtatosan imára „jellet” remélve a kis ikon előtt, amelyről oly sokat hallottak. Voltak méltatlankodó vállvonogatások, gúnyos válaszok és terjedni kezdtek a becsmérítő megjegyzések.

Egy idős, kéffiét (arab fejfedő) viselő ember, akivel együtt imádkoztam az ikon előtt, mondta nekem: *„Csak Isten tud ilyen dolgot kitalálni!”*

De hiszen Krisztus előre megmondta:

– *Ha hosszú lesz távollétem, és ha a fény kialszik számodra, ne félj! Az megdicsőítésemre lesz.*

1982. november 27-től kezdve nem volt egyetlen nap ima nélkül Soufanieh-ben, még e hosszú pusztaság ideje alatt sem. Tartós marad-e vajon ezen a helyen az imádság az iszlám szívében?

Jöjjenek hozzám minden órában!

1986. november 26-án hajnalban a kis ikonból újból szivárgott az olaj. Amikor Nicolas viszontlátta a jelenséget, néhány percig álmélkodva nézte, mielőtt telefonhoz sietett volna, hogy értesítse Zahlaoui atyát és Malouli atyát, aki sietve szólt a riportja miatt éppen Damaszkuszban tartózkodó Claude Darrigaud atyának, az „Antenna 2” neves riportérének.

A márvány csésze (Myrna apja készítette, aki kőfaragó), amelyet az ikon elé tettek, hogy felfogja az olajat, néhány óra alatt megtelt, miután

tizenkét hónapon keresztül száraz volt. Ennek híre is hamar elterjedt Damaszkuszban és vidékén (jól működik az arab telefon!), mire a hívók ezrei siettek Soufanieh-be.

Kevéssel 18 óra után, amikor a tömeg az udvaron és a ház lépcsőin imádkozott Myrna lázas lett és zokogni kezdett. Malouli atya átkísérte őt „a Szűz” szobájába és megkérdezte tőle:

- Myrna, úgy érzed, hogy történni fog valami?
- Nem érzek semmit, de apámra gondolok.

(Myrna apját hamis vádak alapján börtönbe vették. 1986 karácsonyán szabadult, pontosan három hónappal bebörtönzése után.)

18 óra 45 perc táján a fiatalasszony csatlakozott az udvaron imádkozó emberekhez. 18 óra 50 perckor, egyenes tartásban hátraesett anélkül, hogy igyekezett volna megkapaszkodni. (Valószínűleg ahhoz hasonlóan, amit „lélekben való nyugalomnak” neveznek.) Arcáról, szeméből, nyakáról és kezéről bőségesen folyt az olaj. Felvitték ágyára. Többször is felzokogott, miközben azt ismételte, hogy „Istenem, Istenem”.

19 órakor két kezét összekulcsolta mellén, alsó állkapcsán remegés látszott, ujjait mozgatta, lassan jobb, majd balfelé hajlította fejét, azután két kezét szétnyitotta.

19 óra 30 perckor Zahlaoui atya megszólította, Myrna válaszolt és lediktálta neki azt az üzenetet, amelyet Krisztus éppen rábízott:

*„Leányom,
milyen szép ez a hely!
Itt fogom felépíteni országomat és békémet.
Nektek adom Szívemet,
hogy cserébe megkapjam a ti szíveteket.*

Megbocsátom bűneiteket,
mert felém fordultok,
és aki felém fordul,
abban megfestem képmásomat.
Mert jaj annak, aki képmásomat ábrázolja,
pedig eladta Véremet!
Imádkozzatok a bűnösökért,
mert minden imáért
Vérem egy cseppjét hullatom a bűnösre.
Leányom,
a földi dolgok ne bántsanak,
mert Sebeim által elnyered az örökkévalóságot.
Meg akarom újíttani szenvedésemet,
és azt akarom, hogy betöltsd küldetésedet,
mert csak akkor juthatsz a mennybe,
ha küldetésedet jól végezted a Földön.
Menj békében,
és mondd meg gyermekeimnek,
hogy jöjjenek hozzám minden órában,
és ne csak akkor, amikor megújítom
Anyám ünnepét,
mert minden pillanatban velük vagyok."

Miután megszűnt elragadtatása, és amíg az üzenetet diktálta Zahlaoui atyának, Myrna csak a pap hangját hallotta, pedig az egész ház zengett az énektől. Normális hallását csak azután kapta vissza, hogy az üzenetet leírták.

Myrna elmondta, hogy extázisa alatt erős világgosságot látott, amelynek közepén egy másik, még élénkebb, emberalakú fény volt. Átható, mély „férfihangot” hallott, amely neki a fenti üzenetet adta. (Átéltetik e napot Jean-Claude Darrigaud „Csoda Damaszkuszban” c. videofilmje nyomán.)

Újból felgyorsulnak az események

A soufanieh-i évkönyvekbe újból számos feltűnő esemény története került.

Többek között az egyik ikonból éppen akkor szivárgott olaj, amikor a szír tábornok, Ibrahim Bitar a kezében tartotta. Sok ember tanúsította az olaj szivárgását, köztük Mouna Mouacher asszony, a jordániai pénzügyminiszter felesége.

Megemlíthetjük két püspök látogatását. Mindekelőtt Georges Hafouri hassakéi (Damaszkusz-tól É-Ny-ra) szír katolikus püspök 1986. decemberi látogatását, aki először visszautasította az eseményeket, később azonban az egyik legfontosabb tanú lett, többek között cikkei által. („Az új idők Nagyasszonya” – Notre Dame des Temps Nouveaux – volt az első újság, amely 1985. márciusában Soufanieh-ről beszámolt. Alapító igazgatója kedves barátunk, Jean-Marie Onfroy abbé. A Stella Maris c. lap 1986. októberi számában közölte Mgr. Hafouri cikkét Soufanieh-el kapcsolatban.)

Majd 1987. február 11-én Jijani Bahnane, szír orthodox pátriárka, aki nem rejtette el meghatottságát, egyik beszédében emlékeztetett arra, hogy mennyire fontos és sürgős a keresztények egysége az egész világon, de különösen a Közel-Keleten.

Soufanieh oly sok eseménynek lett színtere, hogy csak egyeseket említhetünk meg. Íme egy közülük, amely nem mindennapi történet:

Az ikon „helyváltoztatása” 1987. március 24-én az angyali üdvözlés ünnepének (Gyümölcsoltó Boldogasszony ill. az Úr Jézus fogantatása ünnepé-

nek) előestéjén. Éjjel 23 óra felé Zahlaoui atya telefonhívást kapott Nicolastól, aki fel volt zaklatva, összefüggéstelenül dadogott és arra kérte az atyát, hogy sürgősen menjen el hozzájuk. Zahlaoui atya az egész családot olyan riadtnak találta, hogy szinte lehetetlen volt tőlük felvilágosítást kapni.

Először Myrna apja kezdett bele a történetbe. Éppen rózsafűzérét imádkozta az udvaron az ikonnal szemben, és amikor szemét felemelte, az ikon alatt fehér tartót vett észre, amely még néhány perce nem volt ott. Láta, hogy az ikon már nem azon a tartón van, amelyen eddig állt, hanem egy másikon, néhány centiméterrel feljebb. Pedig teljesen lehetetlen, hogy bárki áthelyezte volna, mert egy üvegezett márvány tabernakulumban tartották lelakatolva, és az egyetlen kulcs Malouli atya birtokában volt. Aznap este három pap volt jelen, közülük az idős Elias Sargi atya egész idő alatt csendesen sírva imádkozott, miután rádöbbsent, hogy ezt a „helyváltoztatást” lehetetlen racionálisan megmagyarázni. Ám a történetnek még nincs vége.

Mindez Nicolas bátyjának, a rákbetegségben szenvedő Awadnak utolsó napjaiban történt. Awad életének utolsó heteit imádsággal és Szűz Máriát dicsérő énekek hallgatásával töltötte, amelyek között volt néhány saját szerzeménye is. Még ma is ezek egyikét éneklik mindennap az imádság után:

*A Szűz minden este
összegyűjt minket Soufanieh-ben,
a békéért és a keresztény egységért
könyörgünk.*

Awad alkalmazott volt. Hirtelen feltörő mély vallásossága és rejtett költői tehetsége meglepetést jelentett sok ember számára. 1987. március 30-án halt meg a rózsafűzér első szavainál. Holtteste mellett kilencéves leánya és Myrna virrasztott. Hosszú órákon keresztül énekeltek az asszonyokkal és rokonokkal együtt. Awadot halála másnapján temették. Óriási tömeg kísérté végső nyugvóhelyére. A koporsót fiatal keresztény és mohamedán férfiak vitték vállukon a Szent Kereszt templomig. Egész úton ezt a fohászt ismételtgették:

– Ó Szűz, nyisd meg kapudat,
Awad a te legkedvesebb gyermeked!

A család három napon keresztül fogadta a rokonok részvétnyilvánítását, és ahogyan a Közel-Kéleten szokás, több személyt meghívtak a „könyörület vendégségébe”. Délután Nasri Salmo atya és Elias Jarjour atya imádkozott az ikon előtt. Látták, amint a kis ikon bármely észrevehető külső hatás nélkül félfordulatot tett tengelye körül és lassan az olajos csészébe merült.

A soufanieh-i rokonságban sokan úgy vélték, hogy ez az esemény az ég kedvező „jele” Awaddal kapcsolatban. Lehet, hogy ez elsietett vélemény, de az esemény maga említésre méltó.

Myrna megkapja a szent stigmákat

A soufanieh-i rokonság valamely fontos eseményt várt 1987 húsvétjára. Krisztus feltámadását abban az évben ugyanazon a napon ünnepel-

ték az orthodoxok és a katolikusok. Az évek során észrevették, hogy amikor a keresztény egyházak ünnepei egybeestek, Soufanieh fontos esemény színhelyévé vált. Ezt úgy is lehet tekinteni, mint a keresztényeknek szóló figyelmeztető „jelet”, hogy találjanak egymásra mindennap függetlenül a naptártól és az emberi különbségektől, kérjék Istent, hogy be tudják fogadni az Ő irgalmát és szeretetét, és így forduljanak minden testvérük felé. Mindennap újabb hírt kapunk a béke megcsúfolásáról, többek között a Közel-Keleten. A nemzetek, a népek, a vallások közötti béke csak akkor valósulhat meg, ha személyes kapcsolatok hozzák létre a családokban, a munkahelyeken, a városokban, a templomokban...

1987. április 16-án Myrna „a Szűz szobájában” imádkozott Malouli atya és Zahlaoui atya társaságában. A fiatalasszony nyugtalan volt, föl s alá járt a szobában. 14 óra 30 perc felé letérdelt, majd fejét térdére hajtva leborult. Szüntelenül ezt ismélte:

– Szűz Mária... Ó Jézus...

Majd kezével hirtelen halántékához kapott és felkiáltott:

– Vegyétek le, vegyétek le!

Zahlaoui atya sietve megragadta Myrnát a vállán és a szemben lévő tükörben észrevette, hogy vér buggyan ki homlokából. Myrna széttárta két karját és földre ejtette tenyerével felfelé. Vér folyt kezéből. A két pap lefektette őt az ágyra, és látták hogy lábából is folyt a vér.

Zahlaoui atya nyomban visszasietett a szalon-

ba, hogy a lehető legtöbb személyt értesítse telefonon és azokat az orvosokat, akik általában odajártak, többek között dr. Antaklyt és feleségét, akiknek l'Aveyron à Espalionban biológiai laboratóriumuk volt, és Damaszkuszban töltötték szabadságukat. A szobába visszatérve Elias Zahlaoui atya írásba foglalt minden eseményt. Íme beszámolója:

Jelen vannak: Malouli atya, Salmo atya, Ain atya és dr. Marji. Myrna csendben énekel: „Részesedjünk keresztjében!” Majd felkiált:

– *Akh!...*

Ez fájdalmat jelző indulatszó, amely az arab *dakhilkon* (szó szerint: kérélek) és az *ah* szó összevonásából képződött.

Dr. Antakly megfogta Myrna kezét:

– *Akh, ó Szűz!*

Arabul ritkán szólítják Isten Anyját Szűz Máriának, általában azt mondják, hogy „ó Szűz!”

– *Ó Jézusom... a Te szenvedéseidért, Uram! Ó Jézusom, Ó Jézusom, könyörülj rajtam, bűnös szolgádon!*

Egyik orvos megérintette Myrna lábát, majd kezét. Myrna felkiáltott fájdalmában:

– *Ó Uram!... Akh Jézusom! Könyörögve kérlek, nem bírom tovább, Uram! Végtelenül gyenge vagyok. Már nem látok szememmel. Ó Jézus, könyörögve kérlek!... Nem tudok annyit elviselni, mint*

Te, Uram.

Felvilágosítást kérek Nicolastól az oldalsebről. Így válaszol: „Ugyanakkora, mint előző alkalommal.” Myrna keresztbe teszi két lábát. Többször szétválasztják, de visszateszi ugyanabba a helyzetbe, „X” alakba, ahogy Krisztus lábai voltak a kereszten, a jobb láb a bal felett.

– *Ó Jézusom, könyörülj rajtam! Ó Jézusom!*

A jelenlevő orvosokhoz fordulok tanúbizonyságukat kérve.

Myrna újból megszólal.

– *Isten a Teremtő. A teremtő Isten tanúbizonyságot tud tenni sajátmaga mellett, nincs szüksége tanúra. A Te dicsőségedre, Uram!*

Az orvosokkal együtt magam is elcsodálkozom. Myrna gyenge hangon folytatja:

– *A bűnösök bűneinek bocsánatára, akik között én vagyok az első (háromszor megismétli).*

Érzem, amint szögeket vernek fejembe.

Ó Szűz, könyörögve kérlek...

Dr. Najat Zahlaoui, az orvos megkérdezte tőle: „Mit mondjunk Myriamnak (Myrna kisleányának)?

Akarod Myriamot?

Myrna így válaszol:

– *Itt van édesanyja. Egész testem fáj... Mindkét szemem fáj... A fejem... Adjatok vizet!*

Nassi Salmo atya vízbe mártott vatát nyújt neki.

– Uram, Uram, miért hagytál el engem?...
Már nem érzem kezemet. Ó Uram, Ó Jézusom!
Tartsd meg kis hitemet Uram, Uram!
Ó Anyám, mondd meg Fiadnak, ó Anyám!
Könnyíts szenvedésemen, Uram!

Felemeli fejét, majd visszahanyatlik.

– Távolítsd el koronádat Uram, Uram, Uram,
Uram!

Nem tudom elviselni azt, amit Te. Uram, Te Isten
vagy. Én csak a föld férge vagyok.

Az idő: 4 óra 7 perc.

Uram, ne engedd meg, hogy gúny tárgyává te-
gyem külsődet! Ó Szűz, esedezve kérlek, ne en-
gedd, hogy Fiadat látva az emberek megrettenje-
nek! Ó Anyám!

4 óra 17 perc az idő. A pulzusa: 100.

Salmo atyával és Ain atyával beszélek.

– Ó Anyám ezek itt a te gyermekeid, te vagy
Édesanyjuk.

Kérdést intézek hozzá: „Látsz vala-
mit?” Így válaszol:

– Világosságot, világosságot... Mindenről tudok,
de nagyon szenvedek.

Ezt mondom neki: „Nem lenne ér-
telme szenvedésednek, ha nem érez-
néd ennyire.”

– Mégis imádkozz értem, atya, hogy könnyítsen
szenvedésemen!

Így válaszolok: „Myrna, mondd
Urunknak, hogy «Legyen meg a Te
akaratod!»”

– Ó Szűz, ó Anyám!

Az idő 4 óra 27 perc. Újból vér folyik homlokából.

– Ó Anyám... a fejem... Ó, a fejem! Kérlek benne-
teket, vegyétek le! Legyen meg a Te akaratod,
Uram! Ó Jézus! Hozzád esedezem, könyörülj raj-
tam, bűnös szolgáldon!

Az idő 4 óra, 28 perc. Myrna rövid
kiáltásokat hallat.

– Nagyon kemény ütések mértek rá. Ó Anyám,
hozzád esedezem. Egész szenvedésem csupán
annyi, mint az Ő lába ujjának szenvedése.

4 óra 37 perc az idő. Pulzusa: 130.

Myrna olyan mozdulatokat tesz két
ujjával, mintha homlokából és halán-
tékából töviseket tépne ki.

– Vegyétek le, vegyétek le!

Újból vér folyik homlokából.

A tövisek kiszedésének mozdulata
két percen keresztül folytatódik.

– Imádkozz értem, vedd le rólam!

Szeret minket.

Myrna apját nagyon megindította le-
ánya szenvedése. Fölé hajol és így
szól hozzá: „Ő nagyon szeret téged,
kicsim.”

– Ő szeret minket. Mi nem szeretjük Őt. Színhá-
zat játszunk egymás előtt, de leplezetlenül állunk
előtte.

Tudja, hogy ki szereti Őt. Színházat játszunk
egymás előtt. Ő türelmes. Ha akaratával szándéko-
zott volna egyesíteni minket, már a fejünk felett

*megtehetette volna, de azt akarja, hogy általunk jöj-
jön létre.*

Hallom, hogy közben Malouli atya az udvaron az egységről beszél.

4 óra 40 perc az idő Myrna újból tö-
viseket kiszagató mozdulatot tesz.

– Akh, Uram!

Megdörzsöli bal halántékát. Azt in-
dítványozom, hogy énekeljünk. Be-
leegyezik. Georges Bdéoui nagycsü-
törtök egyik énekét kezdi:

„Ma függesztették keresztre azt, aki
a földet a vizek fölé függesztette.”

4 óra 46 perc az idő. Felkiált és kezé-
vel bal oldalához kap, 4 óra 50 perc-
kor megkérdezem tőle, hogy mit lát:

– Világosságot... de nagyon szenvedek.

4 óra 51 perckor jobbra hajtja fejét,
és elveszti eszméletét. Ismételten hi-
ába szólok hozzá.

4 óra 54 perckor dr. Mesmar sebész-
orvos megvizsgálja a bal kéz sebet.
Az orvos kitisztítja a sebet, újból ke-
vés vér folyik belőle. Myrna szem-
pillája alig észrevehetően megrezdül.
Dr. Mesmar miután engedélyt kér a
papoktól, kitisztítja a homlok sebet...
Kb. 3 mm mély. Újból bőségesen fo-
lyik belőle a vér, megtölti a homlok
vízszintes ráncát, kissé befolyik a haj
közé, majd arra a fehér vászonra,
amit Myrna feje alá helyeztek. Az or-
vos kitisztítja a lábsebeket, kevés vér
folyik belőlük.

5 óra 20 perckor megmozdul, két kezét keresztbe teszi mellkasán.

– *A vállam.*

Fejéhez emeli kezét. Kissé kinyitja szemét. Megkérdezem: „Láttál valamit?”

– *Láttam, hogy mit tett értünk szeretetből.*

Tagadó választ ad, amikor megkérdezem, hogy mondott-e valamit neki az Úr. Aggódva kérdezem, szenved-e még:

– *Nem, de össze vagyok törve.*

Georges Bdéoui kér, hogy mondaszam el vele, mit látott:

– *Az egész szenvedést... Nagyon fáradt vagyok... E látványt nem fogom tudni elfelejteni... Később elmondom.*

Megígéri, hogy leírja, de Bdéoui kitarthat kérése mellett:

– *Messziről láttam Őt, amint lefelé jött egy lépcsőn keresztet hordozva. Vörösbe volt öltözve, koronával fején... felfelé mentek egy hegyre... A Szűz három másik személlyel... három asszony volt. Sok ütleget kapott... Amikor megostorozták... Igen... Amikor megostorozták, mielőtt ráadták volna a keresztet... Valaki Vele együtt hordozta... Egy katoná... Látom a keresztet...*

Olyan hangosan hallottam, mintha nem is Ő mondta volna:

„Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek”...

Három asszony a földön, mintha térdelnének.

Semmit sem hallottam, csendes látvány volt.

Georges Bdéoui megkérdezte: „A keresztfeszítés után odament-e valaki Jézushoz?”

– *Inni adtak Neki. Keresztülszúrták lándzsával. Nem ivott. Végül felkiáltott: Atyám, bocsáss meg nekik!...*

Talán ránk célzott ezzel a mondattal, nem tudom. Esett az eső, amikor kilehelte lelkét...

Csendes látvány.

Egyetlen férfi és három asszony vette le a keresztről.

A világ elsötétült.

Asszonyok... egy katona... egy férfi és három asszony.

Miről ismerted fel, hogy asszonyok voltak?

– *Feketébe voltak öltözve...*

A két keresztet nem láttam.

A negyedik személy az asszonyokkal volt.

Myrna fel akart kelni, minden jelenlévőt felszólítottam, hagyják el a szobát, hogy pihenhessen, és magam jöttem ki elsőként.

Amikor Zahlaoui atya hosszas telefonbeszélgetések után visszajött a szobába, észrevette, hogy Myrna lassan énekel. Minden versszaknál szünetet tartott, majd néhány másodperc múlva újból folytatta. Később elmondta, hogy sógorával, Awaddal énekelt, aki 1987. március 30-án halt meg.

A nagyszombati extázis 1987-ben

1987. április 18-án 21 óra 40 perc felé az ikonból bőségesen folyt az olaj. Értesítették Zahlaoui atyát, majd ő több orvosnak is telefonált.

23 óra 40 perckor Myrna egy imádkozó csoport körében hirtelen megingott. Kezét és arcát elborította az olaj. Két férfi vitte ágyához.

Zahlaoui atya ismét feljegyezte a történeteket:

Myrna két kezével homlokát fogja és fájdalmában kiabál.

– *Akh – Uram!*

Mélyet sóhajt és szemére szorítja ujjait. Arcából még mindig folyik az olaj. Malouli atya felszólítja a jelenlévő személyeket, hogy magukban imádkozzanak.

– *Ó Anyám, a szemem!*

Újból szemére szorítja kezét. Nicolas és Myrna apja le akarják fogni, de kérem őket, hogy ne tegyék.

– *Ó Istenem, ó Megváltóm, ó Anyám, ó Szűz, ó Jézus könyörülj bűnös szolgálódon! (...) Uram, nem bírom tovább! Nem bírom tovább...*

Szemét dörzsöli, nyomja, fájdalmában nyögve. A Miatyánkot kezdi mondani, amit minden jelenlévő együtt mond vele. Myrna akkor kerül elragadtatásba, amikor azt mondjuk, hogy „szabadíts meg a gonosztól”. 23 óra 16 perc az idő. Minden jelenlévő látja, hogy bal keze mellkasán pihen behajtott ujjak-

kal. Jobb keze a párnán van, ujjai olyan tartásban, mint áldáskor a bizánci papoké. Apja mellettem mondja rózsafűzérét. Malouli atya felszólítja e jelenlévőket, hogy imádkozzanak. Nicolas azt kéri, hogy mindenki a szívében imádkozzon, nehogy felébressze a kis Myriamot, aki a szoba egyik sarkában alszik bölcsőjében. 23 óra 24 perckor Marji doktor a reflexeket vizsgálja: nincs reflex.

A pulzus 100. Az orvos kiegyenesíti ujjait, amelyek azonnal visszatérnek az eredeti tartásba. Megállapítja, hogy a homlokseb beforrott. 23 óra 30 perckor Myrna lenyeli nyálát, szempillái megrebbennek, kinyitja, majd újból becsukja száját, felhúzza szemöldökét, forgatja fejét, mozgatja ujjait. Befejeződött az extázis.

Az 1987. augusztus 14-i extázis

1987. augusztus 14-én délután az ikonból bőségesen szívárgott az olaj. 18 óra 5 perckor Myrnának látomása volt Krisztusról, aki a következő üzenetet bízta rá Szűz Máriával kapcsolatban:

*„Leányom,
Ő az én Anyám, akitől születtem.
Aki őt tiszteli, engem tisztel,
aki őt megtagadja, engem tagad meg,
aki tőle kér, az kap,
mert ő az én Anyám.”*

Az 1987. szeptember 7-i extázis

Az extázis 17 óra 30 perc táján kezdődött.

Myrna egyedül volt. Amikor befejeződött elragadtatása, zokogni kezdett és mindenkit elküldött magától, még a papokat is.

Soufanieh-ben nyugtalanság keletkezett:

– *Talán ilyen súlyos volt az üzenet? Vagy talán elfelejtette az üzenetet?* Nabil filmoperatőr megjegyezte: Urunknak meg kellett volna dörzsölnie Myrna fülét!

Azon az estén a hívők anélkül tértek haza, hogy közölték volna velük az üzeneteket, ahogy az előző extázisok után történt.

Az 1987. november 26-i elragadtatás

1987. november 20-án, Szűz Mária templomban való bemutatása ünnepének előestéjén az ikonból sok olaj csurgott. Egy francia csoport is látta, ők voltak az első zarándokok, akiket Pierre Sorin vezetett az „Úti Boldogasszony társaság” szervezésében. November 26-án újból visszatértek Soufanieh-be, ahol abban az örömben volt részük, hogy bemutatták őket René Laurentin abbénak, aki első ízben jött e helyre.

16 óra 23 perckor Myrna arra kérte Malouli atyát, hogy kísérje át a „Szűz szobájába”, és imádkozzanak. Néhányan követték őket köztük Laurentin abbé és a francia csoport is. Néhány percen belül arcát és kezét elborította az olaj és extázisba került. Krisztust látta látomásában, íme az üzenet:

„Leányom,
nemcsak szavakkal ismerem el,
hogy engem választottál:
Azt akarom, hogy gyenge szívedet érintsd az én
Szívemhez,
hogy szívünk egyesüljön.
Ezzel sok szenvedő lelket mentesz meg.
Senkit se vess meg, nehogy meggyengüljön
szíved irántam való szeretete!
Úgy szeresd az egész világot,
ahogyan engem szeretsz,
elsősorban azokat,
akik gyűlölnék téged és rosszat mondanak rólad!
Ezen az úton eljutsz a dicsőségre.
Légy állhatatos mint feleség, anya és testvér!
Ne aggódj az eljövendő
nehézségek és fájdalmak miatt!
Azt akarom, hogy erősebb légy e fájdalmaknál,
mert veled vagyok.
Másképpen elveszíted Szívemet.
Menj és hirdesd az egész világban,
és félelem nélkül hirdesd,
hogy munkálkodjanak az egységért!
Az embereket nem a kezük gyümölcse,
hanem a szívük gyümölcse miatt ítélik el.
Szívedben lévő békém lesz az áldás
számodra és mindazok számára,
akik veled együtt munkálkodtak.”

Az üzenet első mondata magyarázatot igényel.
Az 1987. szeptember 7-i extázis alatt Myrna
személyes üzenetet kapott, amely mélyen elszomorította. Az akkor jelenlévő papok helyesnek
tartották, hogy ne közöljék, amíg el nem jön a
megfelelő pillanat. Íme!

„Mária,
téged választottalak,
a fiatalasszonyt,
akinek szíve tele van szeretettel és együttérzéssel.
Láttam, hogy semmit sem tudsz elviselni értem.
Lehetőséget adok neked a választásra.
Biztos lehetsz abban, hogyha engem elveszítesz,
mindazok imáját is elveszíted,
akik körülvesznek téged.
És tudd, hogy a kereszthordozás elkerülhetetlen!”

Micsoda lecke!

A lecke, amelyet Urunk Myrna nővérünknek adott, nemcsak egyedül neki szól, hanem

MINDANNYIUNKNAK.

Ezeknek az eseményeknek az a fő jellegzetessége, hogy szíven találnak minket. Spontán megnyilatkozásoknak és azok válaszában köszönhetően, akik kérdésekre bevallották, hogy az események megérintették őket, megállapíthatom, hogy szinte minden érintett személynél hasonló reakciót váltottak ki, lelki fejlődést indítottak meg.

Először is maguk a rendkívüli események szólítanak meg bennünket, amelyek meghaladják az értelmet, és amelyekre egyetlen szakértő sem tud racionális magyarázatot adni. Másodsorban látjuk, hogy milyen kedvezően fejlődött lelkileg Myrna és férje, Nicolas, valamint minden rokonuk és szinte mindenki, aki illő módon viszonyult az eseményekhez. Ezek a megnyilvánulá-

sok ezerszer is „rosszra fordulhattak” volna, ahogy Malouli atya megjegyezte, amikor a történelekről beszélt nekem. A soufanieh-i rendkívüli események következményei állandóan összeütközésbe kerülnek az emberi gyengeséggel. Minden főszereplőnek kemény próbát kell kiállnia, a „gonosz” mindenütt ott van, és gyakran rejtőzik nagylelkűség, szép gesztus vagy jó szó mögé.

Meg kell ismerkednünk, majd el kell telnünk ezzel az üzenettel, amely egyszerű és mindenki számára követhető. Nagy műveltségű pap barátom is megerősítette ezt a megállapításomat és tréfásan hozzátette: „Ez az üzenet mindenki számára érthető és szükséges a hithez a teológusokat kivéve, számukra túl egyszerű”.

Igyekeztem újból megvizsgálni és magyarázatokkal ellátni az üzeneteket, ahogyan kérték, de úgy vélem, hogy nem szükséges. Olvasóink így elgondolkozhatnak minden üzeneten és sajátmaguk fedezhetik fel igazi gazdagságát.

Isten célja – a mi megtérésünk – rejtőzik e tiszta mondatok mögött. Világunkban való látható megnyilvánulásának is az a célja, mint a patak átlátszó vizének, amely a hegyekben fontos elemekkel gazdagodik, majd a síkságot öntözve annak termését növeli.

A Soufanieh-ben kapott üzenet méltó arra, hogy elolvassuk, majd újra meg újra elolvassuk.

Ki kételkedhet abban, hogy „Isten szól” mai emberi nyomorúságunk közepette, amikor a hit intellektualizálása és megszenteltségtelenítése kiüresítette szívünket és diplomainkat. A „hit technokratái” éppúgy pusztasággá tették az emberek szívét, mint azok a technokraták, akik létrehoz-

ták az Asszuáni gátat és ezzel megindították – talán visszafordíthatatlanul – a Nílus táplálta barátságos, termékeny földek elsivatagosodását.

E rendkívüli jelenségek valószínűleg megérintették önöket, ezért engedjék meg, hogy örömben arab testvéreinkkel együtt újból és újból elmondjam: „Allah akbar” – Isten mindenható.

Zahlaoui atya, amikor a legfrissebb soufaniehi eseményekről számol be nekem telefonon Damaszkuszról, gyakran búcsúzik így: „Istené leszünk mindannyian mindenek ellenére.”

Igen, mindannyian, ha akarjuk.

A Kiadó utószava

A „Damaszkuszi ikon” című történet 1988-as francia kiadása óta hozzánk érkezett értesülésekből, különböző újságcikkekből, személyes beszámolókból tudjuk, hogy Myrnát sokan megismerték már az egész világon. Szívesen látott vendég mindenütt és sok helyen megfordul a Közel-Keleten, Amerikában és Európában. A Szent Szűz áldása előzi meg és kíséri lépteit. Az olajat árasztó csodálatos ikon másolatai elterjedtek az egész világon. Valósággá vált a Szűzanya prófétikus üzenete:

„Több olajat adtam nektek,

mint amennyit kértetek.

Valami olyant fogok nektek adni,

ami erősebb az olajnál...

A családi otthonokat fogom meglátogatni...

Zarándokhelyet kérek... nem templomot...”

és sok családi otthonban csordul olaj a szent ikon másolataiból szerte a világon. Imára gyűjti

össze Isten sok-sok szeretett gyermekét, hitet ébreszt, testi-lelki gyógyulást hoz és megvalósítja az emberi szívek egységét. Az olajat árasztó ikonok házai zarándokhelyekké váltak, ahol nemcsak a megosztott keresztények, hanem a mohamedánok, a zsidók és minden istenhívő együtt imádkozik. Csodálatos hatalma van az egység Anyjának, bár sohasem erőlteti ránk ezt a hatalmat.

Myrna meglátogatott családokat, imacsoportokat, szerzetesközösségeket és kongresszusokat. Ismerik és számontartják őt a keresztény egység hívei, meghívják, hogy beszéljen a világnak arról, hogy hogyan képzei el Isten az emberi szívek egységét.

Nagy elismeréssel írt róla egy amerikai görög katolikus szerzetes, miután Myrna monostoruk vendége volt. Kiemelte, hogy Isten választott leánya mennyire tudatában van saját semmiségének, mennyire kerüli a föltűnést, mennyire alázas, milyen egyszerű és őszinte a hite, és hogy mindenben ráhagyatkozik Istenre, akinek követésében jár.

Myrnának nagy bánatot okozhat az, hogy 1990. november 26-án részesült utoljára a Szent Szűz jelenésében és akkor kapta az utolsó üzenetet, amely így hangzott:

„Ne félj, leányom, ha most azt mondom neked, hogy ma látsz engem utoljára, és csak akkor jövök legközelebb, amikor újra együtt ünneplitek a húsvétot.”

A katolikusok és a görögkeletiek ugyanis nem ugyanazon a napon ünneplik a húsvétot, csak időről időre fordul elő, hogy mindkét fél ugyan-

azon a vasárnapon tartja. Ez legközelebb 2001-ben következik be. Húsvét ünnepét természetesen már előbb is együtt ülhethék meg, ha megegyeznének a közös dátumban.

1990. november 26. óta Myrnának nem voltak extázisai, nem kapott több üzenetet és stigmái sem újultak ki.

Az olajszivárgás csodájának napjáról a hírek szerint egyre szélesebb nyilvánosság előtt emlékeznek meg. 1994. november 25-én, pénteken a damaszkuszi Szent Cirill templomban ünnepelték meg a csodás események 12. évfordulóját. Koncelebrált püspöki szentmisét mutattak be, melyet Dél-Libanon Sidon városának görög katolikus püspöke vezetett, és jelen volt a damaszkuszi apostoli nuncius, Nicolo püspök is. Myrna kezéből bőségesen szivárgott az olaj, mialatt a papok a hívőket áldoztatták.

Másnap 19 óra 15 perckor ismét elárasztotta az olaj Myrna kezét. Szeméből is olaj csurgott, úgyhogy alig látott emiatt. Mindez a jeruzsálemi szír orthodox pátriárka, Bahnan Jinawi és az apostoli nuncius jelenlétében játszódott le.

November 27-én Zahlaoui atya Myrna házában megkeresztelt egy libanoni kisleányt, akinek Myrna lett a keresztanya. Ekkor újból olaj csurgott kezéből.

November 30-án, szerdán Kanadában kezdett olaj csurogni a soufanieh-i Szűz nagyméretű képéből, Emil és Maria Sarah házában, ahol 1994. júniusában és júliusában Myrnát vendégül látták.

Chicagoban 1994. július 14-ke óta állandóan csöpög az olaj a soufanieh-i Szűz nagyított képéből. A szíriai Hassaké városából származó szír orthodox M. Daoud Hanna házában van ez a kép. Há-

za azóta zárandokhelyé lett. Ugyanez a jelenség sok más helyen is megismétlődött.

Az Úr és Szent Édesanyja szelíd jósággal figyelmeztetik az emberiséget arra, hogy Ők jelen vannak ebben a túlságosan materialistává vált világban, bár az közömbösen viselkedik mindazzal kapcsolatban, ami a hitre vonatkozik.

Fogadjuk meg a Szűzanya szavait:

*„Hirdessétek Fiamat, Emmánuelt,
aki Őt hirdeti megmenekül,
aki nem hirdeti, annak hiábavaló a hite...
Szeretetet kérek!...
Adjatok!” ...*

Myrna kislányával, Myriammal

Myrna és Nicolas

Elias Zahlaoui

Joseph Malouli

A Nazzour család háza Damaszkusz Soufanieh negyedében több tízezer látogatót fogadott, akik azért jöttek, hogy a csodálatos ikon előtt imádkozzanak. Az imádság, amely 1982 novembere óta folyamatosan tart, egyesíti a különböző közösségek mohamedán és keresztény hívőit.

Az 1987. április 14-ki extázis

A bal kéz stigmája

A homlok stigmája

Az oldalsó stigma

A lábak stigmája

Imádság

a damaszkuszi Szent Szűzhöz,
a szent olaj forrásához

Gyermeki bizalommal tekintünk Rád,
Jézus Anyja, Édesanyánk,
midőn sötét fellegek tornyosulnak
házánk felett.

Az emberek egyre inkább elhagyják
isteni Fiadat,
és Te mégis hűségesen látogatsz
boldogtalan földi gyermekeidet.
Leszállsz a mennyből, megjelenysz előttünk
és üzeneteket hozol nekünk.
Könnyedet hullatod és megérinted
szívünket.

Jóságos Anyánk, segíts,
hogy hallgassunk hívásodra!
Jóságos Anyánk, segíts,
hogy átérezzük aggodalmaidat!
Jóságos Anyánk, segíts,
hogy tiszteljük szent könnyeidet!

Segíts, hogy anyai szeretetedre
gyermeki szeretettel válaszoljunk!
Az ég egyre sötétebb lesz, vihar közeledik.
Szűz Mária, Édesanyánk,
reménységünk, a szent olaj forrása,
add olajodat, hogy ki ne aludjék lámpásunk!
Amen.

Georges Habib Hafouri
Hassake
szír katolikus érseke

Hassake érseke látván a damaszkuszi események lelki gyümölcseit, a Szűzanya üzeneteinek egyik leghatározottabb támogatója lett. A fenti imát ezrek és ezrek imádkozzák világszerte. Csatlakozzunk mi is szívből hozzájuk!

A Kiadó